

FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU RĂSPUNSURILE

Prima lectură a unor răspunsuri la sesizările trimise spre informare și rezolvare lasă impresia că ele au făcut obiectul unor analize temeinice, minuțioase, că cel în sarcina de rezolvare lor s-au preocupat cu seriozitate de elucidarea problemelor ridicate. Punând față în față sesizările cu răspunsurile, se constată însă ușurința cu care au fost semnalate aceste răspunsuri, iese în evidență faptul că, deși cercetate (deci s-a cheltuit muncă și timp), deși figurând ca „rezolvate” în evidențele instituțiilor respective, lucrurile au rămas de fapt la stadiul reclamat.

De la început — NU!

„Cele sesizate nu sînt juste. Pe traseele Rimnicu Vilcea — Govora și Rimnicu Vilcea — Uznele de sodă Govora circulă zilnic numai autobuze noi, cu cea mai bună stare tehnică, fiind curate în interior, avînd geamuri și bănci întregi...”. Ne pare rău că spațiul nu ne permite să redăm în întregime răspunsul dat de Direcția regională de transporturi auto Argeș, la critica făcută într-o scrisoare de tovarășul Radu Alexandru din Rimnicu Vilcea, asupra modului în care se circulă pe aceste trasee. Conform acestui răspuns, în activitatea autobazel din Rimnicu Vilcea nu există probleme. „Numai autobuze noi... în fiecare săptămîndă băncile sînt spălate... săptămîndă se fac geamurile de producție cu tazeori în care li se face educație.” Organizația mai bună nici că se poate.

Realitatea înfrîmă însă răspunsul DRTA. Situația, după cum ne informa recent tov. Radu, nu este deloc roasă. Este adevărat că pe traseele notate circula și mașini noi, că majoritatea celor care alcătuiesc personalul de bord au o atitudine civilizată. Sînt însă destule mașini vechi care ies din

garaj într-o stare inadmisibilă, fără clante la uși, cu scaune stricate sau pur și simplu lipsă, cu unele vicii „ascunse” care se soldează cu „pene” pe traseu. DRTA Argeș știe, de pildă, că, în ultimele zile ale lunii octombrie, o asemenea mașină plină cu muncitori ieșiți din schimb a rămas în pană la orele 23 în apropierea fabricii de conserve Riureni? Știe că mai sînt încă taxatori care aștează atitudinii lipsite de soliditate față de călători?

Se pare că DRTA Argeș caută să ascundă în spatele autobuzelor noi, cu care a fost dotată autobaza Rimnicu Vilcea, lipsurile organizatorice din activitatea acesteia. Răspunsul dat la sesizarea corespondentului nostru neagă de la început pînă la sfîrșit existența unor minisuri în activitatea autobazel. Se impune o precizare: răspunsul a fost redat după o prealabilă cercetare pe teren sau pe baza unor informații luate din birou? Credem că a doua ipoteză este cea valabilă. Și dacă autobaza Rimnicu Vilcea se știe „întinsă în brațe” de Direcția regională, va găsi totdeauna justificări pentru deficiențele din activitatea sa.

Erori care... induc în eroare!

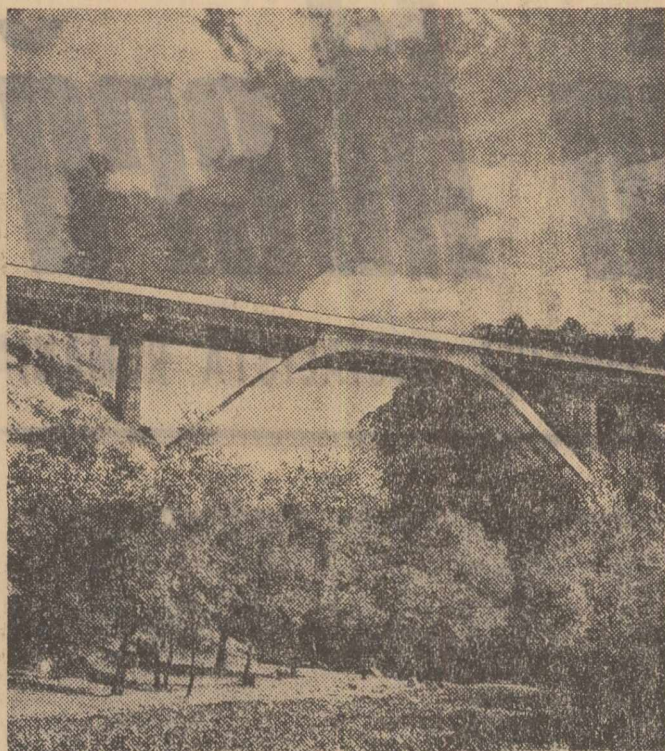
Rezultatul soluționării unei sesizări este un act important de al cărui conținut răspund cei care semnează. Și cînd acest act menționează că a fost întocmit în urma unor cercetări, justetea lui este... indubitabilă. Cu atît mai flagrantă apar deci „erorile” strecurate în unele răspunsuri, erori datorate superficialității cercetărilor.

Acum citiva timp, redacția a primit o sesizare de la un cititor din Lugoj, care semnală faptul că pe strada Făgetului din acel oraș, într-o grădiniță, sînt lăsați în paragina câteva motocompressoare, motoare termice, motoare KD 35 și alte mașini. În scopul determinării unor măsuri care să împiedice completă deteriorare a acestor utilaje, redacția a trimis scrisoarea la Direcția de drumuri și poduri a regiunii Banat. Faptele au fost cercetate pe teren chiar de șeful Serviciului de utilaj-transport, tov. inginer D. Micuțaru, care ne-a răspuns că, într-adevăr, utilajele cu pricina se află în starea des-

crisă, dar nu sînt în inventarul DRDP, ci, după cum s-a informat — aparțin Consiliului agricol raional — Lugoj. Răspunsul dat de tovarășul Micuțaru este întîrit de semnătura directorului regional de drumuri și poduri și al șefului serviciului de cadre. N-am pus o clipă la îndoială veridicitatea acestui răspuns semnat de conducătorii unei întreprinderi de grad regional. Bazați pe acest fapt, am criticat lipsa de grijă a Consiliului agricol raional pentru utilajele din inventarul său. În realitate, însă, utilajele aparțin Secției de drumuri și poduri a statului popular raional.

Asadar, tovarășul inginer Micuțaru s-a deplasat de la Timișoara la Lugoj, a cercetat cazul „pe teren” cum se spune — dar, informîndu-se superficial cu privire la apartenența utilajelor, a transmis mai departe o inexactitate care s-a soldat cu o critică greșită adresată.

ȘTEFANIA ZIMBET

Grație, armonie, frumusețe, elemente esențiale îmbinate cu măiestrie la construcția noului viaduct Crivada situat pe șoseaua națională Petroșani-Hașeg

Foto: FLORIN ȘTEFĂNESCU

De ce se desfășoară anevoios plantatul pomilor?

(Urmare din pag. 1)

meri. Aceeași preocupare pentru extinderea livezilor o manifestă și cooperativii din Arduș, unde lucrările de plantare pe cele 30 hectare planificate sînt pe terminate.

Alte exemple nu mai putem aminti, acestea fiind singurele localități din regiune unde s-au luat măsuri din vreme pentru săparea gropilor, aducerea materialului săditor și începerea efectivă a lucrărilor de plantare din această toamnă. În restul cooperativelor agricole, lucrările de plantare se află în stadiul de... pregătire. Se constată o insuficiență preocupare pentru prelucrarea materialului săditor. De pildă, consiliul agricol raional Șomcuta nici până acum n-a asigurat deshidrarea creditării pentru plata materialului săditor. Din această cauză nu s-au putut prelua de la Agrosem de 21.000 cit sînt necesari pentru întreaga suprafață planificată de 110 hectare. În raionul Sighet, există o singură cooperativă agricolă de producție, cea din Săpînța, care are sarcina să planteze 10 ha. cu pomi, dar care pînă la ora actuală n-a luat nici o măsură practică pentru aducerea celor 2.000 de puieți necesari. Situații simi-

re se întîlesc și în raionul Lăpuș. O altă cauză care face ca ritmul lucrărilor de plantare să se desfășoare anevoios în regiunea Maramureș, deși timpul este favorabil, o constituie și lipsa de preocupare pentru mobilizarea cooperativelor la săparea gropilor, care, de altfel, trebuiau executate de mult. În raza orașului Baia Mare, această lucrare nici n-a început, iar în unele maișone cum ar fi Cehul Sîlvaniei, Satu Mare și Lăpuș, nu s-a executat decît 10 la sută din numărul necesar de gropi pentru plantarea din această toamnă.

Este și normal ca în fața unei asemenea situații să se pună întrebarea: ce s-a întreprins pentru urgentarea lucrărilor? S-a ținut o sesiune zilnică a Consiliului agricol regional unde s-au stabilit măsuri ca pînă la sfîrșitul lunii să se termine plantările pe întreaga suprafață de 400 ha. planificate. Este însă imperios necesar ca atît consiliile agricole să urmească îndeaproape felul cum se aplică aceste măsuri începînd cu aprovizionarea cu puieți și terminînd cu grija față de calitatea plantărilor.

V. CHIURTU
Correspondentul „României Libere”

Puncte de vedere

ARTA CUVÎNTULUI

Miron Niculescu
regizor

Nu e vorbă goală că un spectacol bine jucat e cel pe care-l înțelegi fără să cunoști nici limba, nici piesa. Răsturnînd premiza, concluzia e evidentă: cînd cunoști și limba și piesa, dar nu auzi și nu înțelegi ce se spune pe scenă, spectacolul se autoanulează, oricîte alte calități, fie ele chiar geniale, ar avea. E un adevăr simplu și elementar pe care-l gîndește orice spectator obișnuit, pe care l-a cultivat dintotdeauna școala românească de teatru. Cine n-a auzit de lecțiile de dicție ale lui Nottara? Deseori, actorii cu reale calități vorbesc încet, neclar, eliptic, îngîhit silabele, sterg consoanele, precipită totul pînă la pulverizarea textului. Există la unii tendința curioasă de a decreta defecțiuni manifeste de dicție ca „originale”, la alții vanitatea de a considera drept „finessă și modernă” o vorbire care e numai banală, inexpresivă, uneori chiar vulgară. Se dă astfel uitării că există o milenară artă a cuvîntului, că — orice artă presupunînd o știință — există astăzi o știință a cuvîntului și bineînțeles substratul ei concret, material, adică o tehnică a cuvîntului. Dacă ar fi să judecăm îngust și strict pe „specialitate”, atunci întreaga răspundere a vorbirii scenice a tinerilor actori ar putea fi transferată asupra catedrei de „tehnica vorbirii” de la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale”. Și fără îndoială, că susnumita catedră va fi avînd lipsurile ei, dar cred că nu mai puține deficiențe au în această direcție și catedrele de artă actorului și teatrelor și regiilor și mai ales actorii însiși. Căci dacă e adevărat că în Institut, trebuie studiate și făurite datele unei tehnici vocale individuale, e tot ațit de adevărat că munca actorului cu vocea sa, cu felul său de a pronunța nu încețasea niciodată. Și de cînd e teatru, teatrul, marile actori au avut întotdeauna o tehnică proprie, tehnică ce era numai a unuia și numai a lui, pe datele sale personale. Acestea este secretul desăvîrșirii, care vine din secretul cunoașterii de sine.

Necesitatea ca actorul să dispună de un glas frumos, cu un registru generos și întins ca o orgă sensibilă, de o dicție limpede și o emisie puternică, în stare să trîmîie pînă în fundul sălii nuante și modulații meșteșugite pînă la șoaptă, sînt comandamente elementare și nu mai e timpul, nici locul să insistăm asupra lor, deși o anume „modă” tradusă printr-o falsă înțelegere a ceea ce se cheamă teatru modern duce în anume cazuri la afisarea unei suverane nepăsări față de teatrul sincer, serios, direct și autentic, în-

cercînd un teatru nebulos și sofisticat cu poze nonsalante, voci albe și rostiri tot ațit de albe, ca să nu zicem cenușii.

Dacă încercările de acest gen aparțin actorilor, faptul că ele devin spectacol aparține în aceeași măsură teatrelor ca și regiilor lor. S-a întîmplat să vedem piese în versuri scilicite, s-a întîmplat altori ca un festival de poezie să constituie o problemă anevoie de rezolvat. Pentru că rostirea versului a fost și rămîne piatra de încercare a actorului și nu este cultivat astăzi deajuns nici în școală, nici în teatru. Expe-

Concertele simfonice pentru studenți

Interviu cu dirijorul Mircea Basarab
directorul Filarmonicii de Stat „George Enescu”

Pe afișele Filarmonicii de Stat „George Enescu” este înserat de citiva timp un nou gen de concert, un concert la care întreaga asistență este formată din tineret care studiază în învățămîntul superior. Dat fiind amploarea ce au luat-o astfel de manifestări artistice și interesul deosebit ce l-au produs în rândurile studenților, ne-am adresat dirijorului MIRCEA BASARAB, directorul Filarmonicii, solicitîndu-l să ne răspundă la cîteva întrebări.

— Am vrea să vă întrebăm cînd și cum au început a

cipăni la concert. N-am socotit că este nevoie de o prealabilă prezentare, ca la concertele-lectii. În schimb, studenților li s-au pus la dispoziție programe speciale. Bineînțeles, am avut grijă ca în cadrul concertelor să fie înscrise lucrări dintre cele mai reprezentative din repertoriul național și universal, în măsură să-i atragă și pe cel mai puțin cunoscător. Mai mult, profitînd de prezența în țară a solistilor Isaac Stern și David Oistrach, le-am cerut să ne dea concursul în susținerea unor concerte, solicitare la care au răspuns cu amabilitate.

Nu mai în stagiunea trecută au participat la concert 14.000 de studenți. Aș vrea să spun că pe toți, dirijori și membri ai orchestrei simfonice, concertele acestea au început să ne pastoneze, considerîndu-le adevărate satisfacții profesionale. Preocuparea noastră a fost de a le face tot mai atractive, la nivelul artistic corespunzător. Cu acest gînd am intrat în actuala stagiune.

— Cum s-a reflectat dorința dv. în concertele ce le-ați dat în ultimul timp?

— În primul rînd, aș vrea să amintesc că nu am prezentat cu „Requiem” de Berlioz, operă destul de dificil de realizat. Pregătirile au durat foarte mult timp. Am apelat apoi la concursul violonistului Ion Voicu și al dirijorului Mircea Cristescu. După Requiem, am dirijat un concert de muzică vieneză care s-a bucurat de mult succes. În prezent, cererile pentru repetarea concertelor sînt tot mai insistente, ceea ce ne face să credem că ele au prins rădăcini tot mai adînci. Dacă la început, căutam să ducem o muncă de cîștigare de noi ascultători, acum remarcăm situația foarte îmbucurătoare că noi nu putem face față la ritmul impus de cerințele tinerilor auditori.

— Cum vă răspunde acest ritm?

— În această stagiune, vom organiza opt-zece concerte cu lucrări care sînt incluse o mai mare varietate de stiluri. Le vom organiza cu forțele artistice de prima mînă. Ne gîndim, de asemenea, la cîteva concerte de muzică de cameră și chiar la concerte de muzică corală. Colectivul nostru artistic va pune tot sufletul și toată priceperea în realizarea viitoarelor concerte, pentru ca ele să se bucure de aprecierea tinerilor noștri ascultători.

CONST. SIRBU

fi organizate concertele simfonice pentru studenți.

— Concertele de acest fel au început din stagiunea trecută. Ele s-au născut sporadic, la solicitarea studenților unor facultăți. N-am bănuț atunci că prin aceasta se da tonul unor manifestări devenite cîntec în activitatea Filarmonicii noastre. Cum primul concert a avut un larg ecou și care cererile au prins a se repeta, ne-am gîndit să folosim și această formă în vederea formării culturii muzicale a tineretului. În stagiunea trecută, am organizat opt concerte în care s-a inclus și un ciclu cu simfoniele lui Beethoven. Cînd am dat simfonia a V-a și a IX-a, sala Ateneului n-a mai fost destul de încăpătoare, așa că am folosit sala mare a Palatului.

— Ce criterii artistice au stat la baza organizării concertelor, a selecțiilor operelor interpretate?

— Am pornit de la ideea că, deși ne adresăm unui public tînr, datorită condițiilor ce i s-au asigurat acesta nu vine în sala de concert lipsit de cunoștințe muzicale. Ca atare, i-am tratat pe tineri ca pe oricare dintre nelipsiții parti-

FAMILIA CU MAI MULȚI COPII — MEDIU OPTIM PENTRU EDUCAREA TINEREI GENERAȚII

(Urmare din pag. 1)

ce din preajma sa exemple de asemenea copii unici. Și știu cit de des asemenea copii ajung așa și în viață, ca adulți, povară nu numai pentru cei din jur ci și pentru ei însiși.

Este evident cu totul greșită mentalitatea că ideal e să ai un singur copil, căruia să-i poți oferi tot confortul, ca un singur copil îți creează mai puține probleme. Modul acesta de a gîndi al unora decurge — înainte de toate — din neînțelegerea faptului că familia multiplă este o condiție umană necesară dezvoltării normale a copilului. Părinții cu o astfel de mentalitate pun în relație directă numărul copiilor cu cantitatea problemelor ridicate de către aceștia, uitînd că elementul esențial în viața viitorului om este educația și că aceasta, pentru a fi corectă și eficientă, are nevoie de un mediu uman, corespunzător, de colectivitate familială, necesară atît reglării corecte a atitudinii și acțiunii educative a părinților față de copii, cît și copilului însuși, ba chiar necesare reglării normale a relațiilor dintre soți.

Asadar, structura mediului familial în care există un singur copil nu numai că limitează funcțiile biologice și sociale-educative ale acestui tip de familie în pregătirea copilului pentru o viață complexă, dar ridică și probleme speciale, uneori deosebit de dificile, anteductive, creează situații tensionale, de nelîmte permantă în legătură cu existența copilului de natură să tulbure sau să scoată din starea lor normală relațiile dintre soți.

În familiile cu mai mulți copii, prin atmosfera de colectivitate care se creează, prin mentalitatea de „al nostru”, și nu numai „al meu”, care se statornicește în psihicul copiilor din acest mediu, climatul psihologic de dezvoltare și

educare corectă este mai propice, iar avantajele sînt — incontestabil — mai mari atît pentru copii, cît și pentru părinți.

În aceste familii, fiecare copil exercită influențe diferențiate asupra celorlalți, chiar și cei mici corectînd la cei mari spiritul de suficiență, dezvoltîndu-le simțul de responsabilitate. Cine a trăit în familie cu mai mulți copii știe bine că, la rîndul lor, copiii mai mari, prin preocupările școlare, apoi profesionale, le transmit fraților și surorilor mai mici un mesaj profund educativ, îi ajută să conceapă și să se pregătească pentru propriul lor viitor. Are loc un „schimb de experiență” pe nesimțite, viu și instructiv, în care, cu sau fără voia lor, frații mai mari le croiesc drum în viață celor mai mici. Și aceasta în modul cel mai natural cu putință, prin exemplul direct, prin faptele vieții și nu cu ajutorul unor intervenții adulate de cele mai multe ori nefirești pentru copil și inefficiente. Asistăm, deci, la educarea personalității realizată prin coexistența în familie a copiilor mai mici și mai mari.

Firește, în familiile cu mai mulți copii există și conflicte, dar ele însele — prin rezolvarea pe care o impun constituie tot altă lecție de viață, importante pentru educarea și dezvoltarea personalității tuturor.

În familiile mai numeroase, copii nu se mai simt izolați; li se dezvoltă optimismul, sociabilitatea, firea deschisă și buna dispoziție. Aceasta, bineînțeles, prin grija părinților pentru ca preocupările și soluțiile educative aplicate de ei să acționeze în mod echitabil asupra tuturor. Se înțelege, pot exista și unele probleme speciale; astfel deși dragostea părinților este — în fond — egală față de fiecare copil, cel mai mic, prin firea lucrurilor, este mîngiat mai des, mai protejat, iar cei mai mari pri-

mesc doar în termeni mai solemnii mărturie ale afecțiunii părinților. Pe acest fond apar micile „crize de gelozie” numai atunci cînd părinții nu dau suficientă dovadă de tact și grijă, cînd copiii mai mari nu li se cultivă sistematic atenția, grija și răspunderea pentru faptele și nevoile celor mai mici. Cînd părinții devin cu adevărat capii colectivelor lor de familie, atunci familiile cu mai mulți copii nasc spontan echilibrul relațiilor afective și al celor de protecție a copilului, o dozare rațională a acestora, un efect educativ general mai pregnant, mai ușor de obținut, mai bun.

O colectivitate familială mai numeroasă creează responsabilități în legătură cu micile sarcini gospodărești. Astfel, părinții sînt scutiți — treptat — de joacă între ei singuri, se îmbracă, ajutîndu-se unul pe altul, se spală, mîină și singuri, etc), copiii preluînd spontan chiar unele aspecte ale funcției educative a părinților.

Acestea sînt caracteristici importante ale unui mediu familial optim pentru educația tinerei generații. Și ce izvor de bucurii pot reprezenta copii într-o familie numeroasă! Fiecare răspîndește, prin gingășiile și dragăstăniile specifice vârstei, mîna și grija părinților. Însă nu numai atît. Să ne gîndim la viitor, la timpul în care fiecare dintre ei își va face un rost în viață, va atîna de o profesiune, va avea ei însuși copii, iar noi părinții, nemăfîind tineri, ne vom găsi fericirea în fericirea copiilor noștri. Atunci, în acele momente vor avea motive să regretăm aceia care au crezut că-si apără confortul vieții, „planificînd” un singur copil, în chip atît de greșit pentru viața viitorului om.

AURELIA TURCU
cercetător științific la Institutul de psihologie al Academiei Republicii Socialiste România

Sîmbătă, ora 10 seara... Imprimăria cu serviciul judiciar al miliției Capitalei, pleacă în eventuala cău, tare a unora care tulbură liniștea orașului mai ales că în ultima vreme am primit unele sesizări de la diferiți cetățeni. Este un raid inopinat care are ca obiect scandalagii nocturne pus pe harti și tapaj. „Semnamentele particulare” — cum se spune în limbajul de stare civilă — diferă de la caz la caz. Dar există o simetrie specifică între acești infractori: lipsa de respect față de societate, față de cei din jur.

Este vorba, desigur, despre elemente izolate, străine de etica noastră, care săvîrșesc astfel de acte huliganice. Opiția noastră publică sprijină organele de miliție, intervenind prompt acolo unde apar aceste manifestări. Să pornim deci în raidul nostru, spre locurile unde s-au tot unorit asemenea „păsări de noapte”.

În stația din fața bufetului „Stadion” s-a strîns un grup de cetățeni. Ce s-a întîmplat? Cîteva băduși au tăbărit, din senin, asupra unui om între două vîrste. Victima are fata desfigurată. Călătorii aflați în stație l-au identificat imediat pe acest înrăit scandalag și i-au dat pe mina organelor în drept.

Cel bătut, în stare gravă, este transportat rapid la spital de urgență. Iar ceilalți își vor primi pedeapsa cuvenită. Să spicim din răspunsurile date la anchetă.

C. Anghel are 33 de ani. Ocupația? Nimic precis. O „haimană” cu identitate dubioasă.

— Ai mai fost condamnat? Inculpatul stă și se gîndește. O amnezie subită. Apoi își amintește:

— Da.

— De cîte ori?

— De trei ori.

— Pentru ce motiv?

— Huliganism.

Este decît recidivist. Celălalt, V. Nicolae, sub aparențele unui tînr zîmbitor, ascun-

de un infractor la fel de înrăit.

— Il cunoști pe cei pe care l-ai lovit?

— Nu.

— Atunci ce ai avut cu el?

— Am intrat la bufetul „Stadion” și după aceea am plecat pe stradă unde s-a petrecut ceea ce știți.

Răspunsuri incoerente care nu pot ascunde gravitatea fap-

C. Marin nu răspunde.

— Ai mai fost condamnat?

— Da.

— Pentru ce?

— Pentru huliganism. L-am bătut pe... tata.

Figură înrăită de om certat cu morala.

R. Eduard are 21 de ani și este student în anul III la

— Văd că aveți verighetă la deget. Sînteți căsătorit?

— Nu. Deocamdată numai logodit.

— Se observă însă că umblați după mai multe logodnice.

— Inexact. Acestea sînt doar... „aventuri”. Mă voi căsători cu cea căreia l-am promis.

Sub aparențele de om civi-

Un raid-anchetă între orele 22 și 4 dimineața

„Păsările de noapte” ale orașului

● Scandalagii nocturne care tulbură liniștea cetățenilor ● „Speculanți de bilete” fac... gălăgie cu noaptea-n cap

tului săvîrșit. Îi vom întîlni în curînd la tribunal...

C. Marin este presupus căldor la „Spicul”. Sau ar trebui să fie. De fapt, are altă ocupație. Umbra noaptea pe stradă și adresează cuvînte injurioase femeilor.

Așa a făcut și în seara aceasta cînd a acostat o trecătoare, bruscînd-o și lovînd-o. Oamenii aflați pe stradă s-au adresat primului milițian ieșit în cale și, acum, C. Marin este obligat să răspundă la întrebări.

— Ești căsătorit?

— Da.

— Ai fi de acord ca soțietă dimneatale să-ți se întîmple un lucru asemănător?

Un moment de tăcere. Apoi un răspuns hotărît:

— Firește că nu.

— Dar atunci de ce faci asemenea lucruri?

Facultatea de Stomatologie. Aparent „distins”, cu papion, cămașă impecabilă și ragan ultramodern. Un gentilom scolar, cu suris fotogenic pe buze.

Dar să vedem faptele. La ora 23 și 30 de minute a intrat în blocul din Piața Kogălniceanu, numărul 1. Din cauza? A văzut în troleibuz o tînră care l-a plăcut și a vrut s-o urmească pînă la ușa apartamentului.

Portarul blocului l-a întrebat pe cine caută și atunci... trubadurul noctambul l-a luat pur și simplu la bătaie. D-a bătut așa de rău că omul are nevoie de îngrijiri medicale. Și a făcut un scandal atît de mare, că au fost treziți din somn locatarii blocului.

Acum își privește dunga impecabilă de la pantaloni și își terge cu batista un fir de praf de pe freza inundată cu briantină.

lizat, se ascunde, în fond, un huligan ca oricare altul.

Ora 24. Pe stradă umblă alai-dala un om cu finuta parțial îngrijită. Dar eleganța vestimentară este eliptică de un amănunt esențial. Și anume: pantofii! Adică umbla desculț pe bulevard. De aceea face scandal.

A. Constantin este economist contabil la Fabrica de produse chimice. A fost cunoscut prieten la un chef și s-a trezit fără pantofi și ciopârți în picioare. De aceea este supărat și fîpă cît îl tine gura, tulburînd liniștea orașului.

Îl întrebăm:

— Cine e de vină?

— Nu știu.

— Și atunci de ce faci gălăgie?

— Păi ce-o să zic nevas-tă-mea cînd o să mă vadă în halul ăsta acasă?

Ora 3 și jumătate. În fața cinematografului „Doina” cîțiva tineri fac gălăgie și deranjează lumea din somn. Sînt speculanți de bilete de cinematograf care au venit cu noaptea în cap să-și facă provizii pentru a doua zi.

Neuțu, (abia-i deosebiți dacă sînt băieți sau fete) și gălăgiști, umblă după... afaceri Cîteva cazuri: Florica V. (14 ani), K. Mircea (14 ani, elev la școala nr. 4), M. George (elev în clasa a IX-a la Liceul nr. 36).

Oare cum îi lasă părinții să plece de acasă la această oră? Ne vom interesa și vom reveni cu amănunte într-un reportaj viitor.

Sînt doar cîteva secvențe. Asemenea „păsări de noapte”, singulare, contrastează evident cu etica societății noastre. Dar opinia publică nu rămîne de loc indiferentă la asemenea manifestări huliganice cerînd, pe drept cuvînt, ca aceia care încălcă regulile noastre de comportare să-și primească răsplata cuvenită.

DUMITRU TABACU

„Masă rotundă” cu cercetători, arhitecți, constructori despre

„FONOCONFORTUL” NOILOR APARTAMENTE

În Directivale celui de-al IX-lea Congres al Partidului nostru, un loc distinct îl ocupă problema confortului în noile locuințe. Încă din a-nul acesta — primul an al cincinalului — au și fost luate o serie de măsuri menite a da viață acestei prevederi. Mărirea suprafeței locuibile, dotarea complexă, suplimentară, a apartamentelor și a ansamblurilor arhitectonice urbane, dublate de o calitate superioară a construcțiilor, sint remarcate și apreciate de locatari.

Iată însă că în blocurile construite în anii anteriori, cit și anul acesta, noțiunea de confort n-a inclus, în măsură satisfăcătoare, elementul „liniște”. În numeroasele scrisori sosite la redacție, în înfățișările noastre cu cititorii sau în discuțiile pe tema similare, ni s-au semnalat aspecte care tulbură liniștea în blocuri, chiar în condițiile unei conviețuirii civilizate, de respect reciproc între locatari.

De aceea, problema liniștii așteaptă din partea specialiștilor soluții care să ne răspundă în măsură să lămurască, în parte, nedumerirea multora dintre cititorii care ne-au sesizat despre „glasul” strident, pe diverse tonalități, al robinetelor deschise, care se transmite pe mai multe nivele, trepidăția sonoră a ascensorului sau circulația apei pe conducte. Cei care ne-au semnalat acest „viciu” de confort, având, în general, profesii străine tehnicii construcțiilor, nu erau în măsură să dezvăluie și cauzele lui și, mai ales, modalitățile de remediere. Citiți interlocutori de specialitate, printre care arh. I. Drăgulescu, director al D.S.A.P.C.-Bacău, arh. Radu Berindei, de la D.S.A.P.C.-Constanța și ing. Nicolae Panait, de la D.S.A.P.C.-Ploiești, fiind ei înșiși beneficiari ai propriei lor creații, respectiv locatari, în noile blocuri, după ce ne-au precizat numărul de decibeli (unitate de măsură a sunetului), „admiși” conform normativelor în vigoare, ne-au mărturisit că receptivitatea la zgomote a apartamentelor provine, în majoritatea cazurilor, din greșeli de execuție și chiar de proiectare, că o mai atentă folosire și extindere a materialelor de izolație existente ar diminua sensibil pătrunderea zgomotelor în locuințe.

Pentru a dezbate mai în amănunt posibilitatea mării gradului de confort în noile blocuri, în actualele condiții și cu mijloacele existente, redacția ziarului nostru a invitat specialiști din Capitală, în jurul „mesei rotunde”, la o discuție pe tema enunțată mai sus.

REDACȚIA. — Deși tema discuției noastre vă este cunoscută din vreme, am dori să clarificăm de la început atât pentru dv. cit mai ales pentru cititorii, coordonatele pină la care ne propunem să dezbateam noțiunea pe care noi am numi-o „fonoconfort”.

Nu vrem să înțelegem prin apartament un studiu de televiziune, izolat astfel încât să nu pătrundă în interiorul lui nici cel mai mic zgomot; de asemenea, nu vrem să înțelegem izolația fonică a apartamentului ca o izolație supradimensionată, în stare să atenueze orice strident rezultat dintr-o explozare anormală a locuinței și care, natural, ar influența exagerat și fără rost costul construcției.

Asadar, ca o primă chestiune, să ne întrebăm cum și prin ce mijloace putem valorifica ceea ce avem în așa fel încât să putem proteja mai bine, în viitor, pe locatarii apartamentelor de zgomotele care vin din afara sau din interiorul clădirilor?

Ing. M. GRUMĂZESCU: secretar științific la Comisia de acustică a Academiei Republicii Socialiste România:

— Într-adevăr, este necesar ca omul, în locuința sa, să aibă condiții de liniște. Nu condiții de totală nesonorizare, cum ar fi într-un studio sau în camere de sunet. Liniștea, în cazul despr care vorbim, nu este sinonimă cu singurătatea, nu îl izolează pe om de restul societății; liniștea presupune asigurarea unor anumite limite de zgomote, care să nu-l sustragă pe locatar de la furturile preocupării (de la citit, de la scris, de la concepție). Dacă nivelul de zgomot admisibil în apartament trebuie astfel stabilit încât omul să poată lucra acasă sau să se poată odihni. Analizând sursele de zgomot, trebuie arătat că ele provin fie din afara locuinței, fie din interior. Deci izolarea trebuie făcută așa fel încât să atenueze ambele surse care deranjează și au repercusiuni asupra sănătății omului. Problema liniștii poate și trebuie privită și prin prisma aspectului econo-

mic. Adică, dacă omul nu se poate odihni suficient, oboseala duce inevitabil la un randament scăzut, calitatea muncii lui suferă, productivitatea muncii scade.

Poate că aceste câteva considerații generale sint de natură să antreneze, în continuare, la discuție și pe ceilalți invitați.

Arh. TRAIAN STĂNESCU, arhitect șef al Institutului „Proiect-București”: — Aș vrea să arăt că tovarășul inginer Grumăzescu, cu care noi am colaborat de multe ori, știe că pe proiectanții îl preocupă problema izolării fonice la construcțiile pe care le concep. Ea ridică însă o serie de aspecte. Este, în primul rând, vorba despre plasarea locuințelor în apropierea instalațiilor sau uzinelor care produc zgomote. Iată prilejul de a satisface un prim desiderat de înlăturare a zgomotelor pentru om, anume de a amplasa locuințele departe de uzine, de întreprinderi, care, prin profilul lor, sint surse sonore.

REDACȚIA: — Desigur, știți și dv. că există fabrici vechi, amplasate în zone de locuit, care amplifică prin activitatea lor sursele de zgomot.

Arh. TRAIAN STĂNESCU: — Necesitățile economiei noastre impun păstrarea și chiar extinderea unor astfel de unități. Dacă locatarii din vecinătatea lor, mai ales, au de suferit de pe urma zgomotelor industriale, aceasta se datorează faptului că ei care răspund de procesul de producție al respectivei întreprinderi nu au luat o serie de măsuri de protecție împotriva zgomotului. Sint în Capitală o serie de fabrici și uzine astfel amplasate: Fabrica de oglinzi, uzina Vulcan, centrala Filaret.

Alte surse care trebuie avute în vedere sint străzile, pe care circula multe vehicule — deci soluția: locuințele

plasate mai departe, la o anumită distanță protectoare. De asemenea, trotuarele. Chiar zgomotele tocurilor care bătând noaptea ritmic pe trotuar provoacă omului o senzație enervantă. Deci și parterele locuințelor reprezintă o problemă. Se studiază chiar organizarea de magazine sau expoziții permanente la parter, natural, la blocurile situate în vecinătatea străzii. În această direcție, noi am greșit uneori situind locuințe pe colțuri de străzi sau proiectind parterele foarte joase. Este cu totul incomod ca fiind în casă să participi la zgomotul străzii, al trotuarului.

REDACȚIA: — Și totuși, în cazul amplasării magazinelor la parter există pericolul transmiterii zgomotelor pe verticală, la câteva nivele...

Ing. CONST. CIOLACU, șef al serviciului tehnologic — Direcția Generală prefabricate din Ministerul Industriei Construcțiilor: — Cred că ar trebui să discutăm și despre alte surse exterioare de zgomot, cum este de pildă, cel provocat de copii.

Arh. MIHAI CAFFE, șef de atelier la Institutul de proiectare a construcțiilor tip: — Avem în vedere și acest aspect. Școlile amplasate în ansambluri de locuințe noi, de exemplu, au avut pină acum o anumită formă și structură stereotipă. S-a constatat că atât spațiul închis cit și curtea pavată de o anumită formă sint de natură să reflecte, să amplifice larma jocului copiilor.

REDACȚIA: — În viitor I.P.C.T. va elabora proiecte pentru tipuri diverse de școli?

Arh. MIHAI CAFFE: — Tipurile de școli vor spori în-

cepind chiar cu 1987. Lucrările sint evolute; urmează să

accent pe problemele căderii luminii și a reflectării zgomotului.

Arh. T. STĂNESCU: — Am să spun un lucru, care u-nora poate să le pară minor: cu toate că noi construim de mulți ani, plantarea pomilor și arbuștilor n-a constituit o preocupare destul de susținută, deși plantațiile sint recunoscută pentru calitatea lor de a atenua zgomotele. Dacă am avea cit mai mulți arbori plantați, n-am fi decit în ciștig. Pentru viitor, proiectarea de sistematizare prevede dezvoltări ale unor cartiere sau ansambluri mai vechi. Nu vom greși plantind în acele zone cit mai mulți pomi, indiferent dacă peste un număr de ani vom fi nevoiți să-i replantăm în raport cu amplasamentul blocurilor; vom avea, în schimb, o bună protecție naturală împotriva zgomotelor, chiar din primele zile după ocuparea apartamentelor.

REDACȚIA: — Ați spus că trebuie să se fină seama de necesitatea plantării de pomi și arbuști. Am vrea să știm însă în sarcina cui cade această răspundere?

Arh. T. STĂNESCU: — Cred că această sarcină revine Sfatului popular al orașului București, pe baza unui plan

coordonat, a cunoașterii dezvoltării viitoare a cartierelor, lucru posibil, înlesnit și de existența planului de sistematizare.

REDACȚIA: — Deși discuția despre sursele exterioare de zgomot n-a fost, evident, epuizată, propunem să ne plasăm acum în interiorul unei locuințe și să vedem ce deranjează liniștea celui din apartament, pe unde pătrund zgomotele, care sint modalitățile de atenuare a acestora.

Ing. O. DUMITRIU, director al Întreprinderii de Instalații Montaje și Izolații — București: — În interiorul clădirii, zgomotele cele mai frecvente

sint prelungi și insuportabile. Producătorii trebuie să țină seama de aceste defecțiuni, în special furnizorii de agregate — ventilatoare, pompe, ascen-

Fără cheltuieli suplimentare, se poate asigura o mai bună izolație fonică

sint produse de centrale termice, de hidrofoare, de tuburile pentru evacuarea gunoaiului, de unele armături care produc zgomot destul de neplăcut, transmisibil pe verticală. Consider că dacă din punct de vedere al finisajului s-au înregistrat progrese evidente, în privința reducerii zgomotului am făcut mai puțin. În primul rând, contribuția cercetării a lăsat de dorit. În această direcție trebuie să întreprindem un program de cercetare mai amplu a tuturor surselor de zgomot, ceea ce ar duce la stabilirea unor norme de limitare corespunzătoare a fiecăruia în parte. Cercetarea ar putea astfel elabora noi soluții de construcție propriu zise și totodată l-ar ajuta pe constructorii de agregate să ridice nivelul calitativ al produselor lor (ventilatoare, compresoare, pompe, ascensoare).

Proiectanții au întreprins și ei măsuri în direcția eliminării surselor de zgomot, încercind să scoată în afara blocului stațiile de hidrofoare. Se pare însă că aceasta nu-i soluția cea mai eficientă. În afara de armăturile folosite, care constituie surse de zgomot, mai sint și ventilele libere în lăcașul robinetelor. După o perioadă de folosire, după câteva schimbări de garnituri, ventilele încep să joace în lăcaș producind niște zgomote etc. — care sint puse în mișcare prin motoare și a măsurile necesare pentru capsa-lizarea acestora, pentru protejarea lor cu manșoane sau cu postamente pentru atenuarea cit mai accentuată a efectelor sonore. La armăturile noi, F.A.N.E.M. — București se străduiește să rezolve aceste probleme, dar se mai folosesc o serie de armături vechi care mai sint încă în stoc.

Cit privește pompele, de cite ori am discutat cu producătorul, acesta a susținut că pom-pelor nu li se poate reproșa nimic, de vină sint motoarele produse la Săcele și la Electrobăna-Tîrnăveni. Noi am reușit intructiv să determinăm fabricile producătoare să echipeze pompele cu motoare de turatie redusă. Dar dificultățile nu-s încă nici pe departe rezolvate. Referitor la problemele pure de construcție, cred că dacă nu vom putea izola, în perioada imediat următoare, fiecare apartament în parte, trebuie făcută totuși o izolare mai bună a agregatelor în mișcare și a elementelor de construcție care produc zgomote.

Acum trel ani am vrut să facem niște racorduri elastice. Dar nu am reușit. Tovarășii de la I.N.C.E.R.C. nu trebuie să abandoneze însă studiul acestei probleme.

REDACȚIA: — Panourile mari prefabricate au, așa după cum se știe, o largă aplicabilitate pe șantierul nostru de locuințe. Panoul, laudă element separat, izolează bine. Dar în momentul cînd el a fost montat pe șantier, datorită afit unor materiale de izolație necorespunzătoare, cit și unei execuții nealente, își pierde sensibil din proprietățile fono-izolante. Și în această direcție s-ar putea face, credem, unele recomandări.

Ing. CONST. CIOLACU: — Ca structură se pune problema dacă panourile sint suficiente de bune ca să satisfacă sub aspect acustic. Poate că noi am în-bunătățit aceste panouri, în-grosindu-le puțin. Dar se nasc două inconveniente esențiale: costul și creșterea panourilor în greutate. De altfel, ele se află în momentul de față, la limita de ridicare a automa-carelor noastre. Cercetarea

pentru realizarea unei izolații fonice a pereților din elemente prefabricate trebuie să continue într-un ritm mult mai viu. Eu cred că soluția ar fi tot în-grosarea lor.

Începind de anul viitor vom confecționa și alte tipuri de panouri și vom încerca să le facem mai bune izolatoare. În afara pereților despărțitori, zgomotele se transmit, însă și prin planșee. Acesta e adevărul uitat cînd în construcția apar-

tamentelor se renunță la folosirea pardoselilor în compoziția cărora să intre și materialele plastice. Ele au proprietatea să amortizeze zgomotele, avind și o influență pozitivă asupra costului. Mă gîndesc chiar la folosirea moche-tei, deosebit de eficientă în eliminarea multora dintre sursele sonore specifice apartamentu-lui.

Și din punct de vedere al distribuirii apartamentelor în bloc ar fi de remarcă unele greșeli, dacă ne referim la necesitatea îndepărtării lor de „axul sonor” cu denumim casa scării liftului.

Arh. MIHAI CAFFE: — În-lăturind instalațiile care produc zgomot în interiorul clădirii rămîne zgomotul produs de locatari. Acesta poate fi de impact sau aerian. Zgomotul de impact se transmite prin pardoseli. Dacă am avea o gamă mai bogată de sortimente din materiale plastice pe care să le folosim în construcții, acest zgomot ar fi eliminat. Noi știm bine că soluții există, cărțile tehnice sint pline de detalii, dar aceste cunoștințe, din păcate, nu au putut fi aplicate în practică. Ca o soluție de viitor se impune schim-barea modului de realizare a pardoselilor, pentru micșorarea zgomotului prin impact. Par-

REDACȚIA: — În unele țări, „zilele festive” ale oricărei familii marcate prin organizarea unor petreceri au loc nu în apartamente, ci în încăperi special amenajate pentru acest scop, la parterul blocului sau în clădiri separate, amplasate cu grijă. Vecinii sint astfel scutiți noaptea de excesul de muzică și trepidăția tavanului.

Arh. MIHAI CAFFE: — S-a vînturat mult această idee și la noi. Și multor blocuri li s-au prevăzut astfel de încăperi, transformate ulterior în depozite de lăzi ori li s-au dat utilizări asemănătoare. Dar eu cred

doselile din p.c.v. ar contribui în oarecare măsură la estom-parea lui.

În legătură cu panourile mari mi se pare că aici este un proces ireversibil de care trebuie să luăm notă: construcțiile, în dezvoltarea lor de acum o sută de ani și pină azi, au cunoscut tendința de a se ușura. Cele de atunci erau mai grele decit cele de azi, iar cele de azi, sint sigur, mai grele decit cele de mîine. De aceea izolația fonică trebuie făcută nu prin creșterea greutateii, ci prin izolarea surselor de zgomot. Noi nu avem intenția să îngroșăm pereții sau aceste panouri, așa că nu avem decit calea de a reduce a surselor de zgomot găsind porțiuni care să se comporte „onorabil” din punct de vedere fonic. Arhitecții trebuie să se gîndească la realizarea unor apartamente, a unor spații de locuit cit mai liniștite, fie prin micșorarea numărului de apartamente grupate la o scară, fie prin in-troducerea unui regim nou de înălțime a construcțiilor, cu mai puține etaje; ambele aceste soluții pot elimina o parte din efectele nocive ale zgomotelor.

Din cite am citit și mai știu, se pare că problema noviciatăi datorate zgomotului este generală, chiar acolo unde constructorii dispun de materiale mai bune...

tății. Dar, în afara de cercetările de strictă specialitate, noi facem curente constatări pe teren și avem anumite propuneri practice. În ceea ce privește, bunăoară, pompele hidrofoarelor, iată ce cred eu:

dacă centralele de alimentare cu apă ar avea capacitate mai mare, la nivelul necesităților, toate aceste stații de hidrofoare aflate în fiecare bloc ar deveni inutile, reducînd, pe de o parte zgomotele produse și avînd pe de altă parte și avantaje economice. În perspectivă, deci, consider că ar trebui să se studieze problema captării și distribuirii apel în Capitală prin stații centrale.

Deși, după cum s-a evidențiat în discuție, agregatele existente nu sint la înălțimea cerințelor, cu stații de pompare centrale raionale sau orășenești cred că s-ar rezolva multe probleme de zgomot din locuințele noastre, în special zgomotele care se propagă din interiorul blocului.

REDACȚIA: — Din discuțiile de pină acum, reiese limpede că gradul de confort al locuințelor, prin reducerea intensității zgomotelor, poate să crească dacă proiectanții și constructorii ar pune mai mult în valoare unele rezerve existente, chiar mărînte în aparență.

Arh. T. STĂNESCU: — Din păcate, noi, proiectanții, nu dispunem de niște cataloage de materiale fono-izolatoare. MI-nisterile producătoare ar trebui, pe baza unor produse care dau rezultate bune, să ne pună la dispoziție mostre, dublate de descrierea caracteristicilor și avantajelor pe care le oferă.

Pină în prezent s-a pus mai mult problema spațiului și nu a zgomotului. A predominat ideea de a se da unei familii un apartament corespunzător ca spațiu și ca dotare, într-o accepție generală de confort. Dar această etapă este depășită. Pentru locatari se pun acum o serie de probleme noi, dintre care liniștea capătă tot mai multă pondere. Împreună cu noi cercetarea are obligația să răspundă acestui desiderat.

Ing. PETRE LAZĂR ȘERBAN, cercetător la Institutul de cercetări în construcții și economie construcțiilor: — Cercetătorii de la I.N.C.E.R.C. au rezolvat o serie înțregă de probleme legate de obținerea unei izolații fonice, corespunzătoare. Dar aplicarea în pra-

ctică a soluțiilor INCERC se face greu, datorită lipsei de materiale cu caracteristici adecvate. Nu există un for unic, care să coordoneze fabricarea acestor produse. Iar la ministerele producătoare de materiale solici-tate de tehnica izolații fonice, nu se urmărește — în mod special — asigurarea parametre-tilor care să le facă apte a-cestui scop.

Astfel, la Suceava funcționează o unitate a MEF, producătoare de PPL poros, care însă nu este suficient de elastic. La Iași se fabrică covorașe p.v.c. dar acestea, așa cum sint concepute, nu rezolvă problema izolații la zgomotul de impact. Există o fabrică de vată minerală și alte unități ce livrează spumă de polistiren. Niciodată dintre produsele amintite nu dă însă, pină în prezent, randament bun în tehnica izolații fonice, deoarece lipsește anumite utilități care să asigure materialelor, caracteristicile cerute de constructorii de locuințe. Iar întreprinderile producătoare, avînd — în general — beneficiar asigurat, își propun greu modificarea procesului tehnolo-

gic sau lărgirea sortimentelor. Deci, după părerea mea, aici trebuie căutată una din cheile problemei pe care o discutăm.

Ing. C. PUPĂZAN, șef laborator INCERC: — Problema izolării fonice este relativ nouă și puțin cunoscută printre tehnicienii, afit în proiectare cit și în execuție. Practic nu există niște cursuri care să dea un minim de cunoștințe în această direcție. Cei care execută aceste lucrări trebuie să posede acest minim de cunoștințe pentru a evita cel puțin unele greșeli elementare. Un maestru, de exemplu, care execută o fundație pentru un agregat, dacă pune un strat izolator mai gros sau mai subțire decit cel indicat, poate să producă un efect contrar celui scontat. De asemenea, dacă în execuția unei pardoseli cu dală flotantă se creează punți rigide, dală flotantă nu-și atinge scopul.

Ing. P. L. ȘERBAN: — Cu ocazia elaborării standardului care stabilește criteriile de confort, s-a propus să se facă un studiu comparativ între un proiect actual și același proiect tratat din punct de vedere fonic și să se stabilească diferența. Poate că n-ar fi rău ca această propunere să se concretizeze.

Ing. C. PUPĂZAN: — Vreau să fac unele precizări cu caracter general la cele discutate pină acum. Noi cercetăm astfel de probleme și în laborator și pe teren. În acest fel, sintem destul de aproape de ceea ce se întîmplă în practică, de modul cum se aplică soluțiile fonoizolatoare. Știu ce rezultate se obțin și ce ține în loc rezolvarea corespunzătoare a izolării fonice. Studiul surselor de zgomot arată că zgomotele exterioare sint rezolvate în bună parte pe linie de urbanism; cele provenite din interior se caută a fi estom-pate prin elementele de construcție. Prin linie de urbanism s-a realizat mai mult. În interior însă... E greu de pildă, să se dea mai multă atenție așezării pe fundație a agregatelor? Dacă nu putem afirma că avem motoare silențioase, putem, în schimb, cu actualele motoare, să reducem zgomotele care se transmit prin legături rigide, înlocuindu-le cu altele elastice.

Noi am făcut un studiu și am constatat că cele mai gălăgioase sint legăturile pom-pelor de la hidrofoare și nu zgomotele motoarelor. Într-un studiu de pildă, se vede deci că o bună parte din măsurile de izolare fonice se pot realiza cu mijloace rezultate din „rezervele interne”, în măsura în care acestea sint just folosite de proiectanți.

Refinind ideea „punctului de plecare” — micșorarea numărului de surse sonore — nu putem să nu atragem atenția asupra obligativității valorificării, în paralel, a tuturor celorlalte „mărînte” posibilități sesizate și care nu înseamnă întotdeauna și cheltuieli în plus. Evidențierea acestor rezerve ca și stricta lor folosire sint probleme de stringență actualitate (dacă nu vrem să neglijăm perspectiva). Cu afit mai mult cu cit izolația fonică nu e vizibilă nicăieri și nu-i nici „pipăibilă”. Ea apare în momentul în care apartamentul este ocupat. Nefiind normative pentru execuția acestei izolații, care să fie respectate înlocmai, în mod sigur ea scapă obligațiilor legale afit ale proiectanților, cit și ale constructorilor și intră oarecum în domeniul „obligățiilor profesionale”. Dacă se poate realiza e bine, dacă nu... avem suficiente justificări; judecînd astfel, nu avem garanția că ceea ce se poate totuși face se face.

Din cele relatate rezultă că „fonoizolația” nu poate constitui în cariera de confortului. Este nevoie doar de un plus de exigență din partea beneficiarilor (secțiunile de investigații ale staturilor populare) afit la avizarea documentațiilor, cit și mai tîrziu, în urmărirea execuției și acceptarea recepțiilor pentru ca protecția locatariilor împotriva zgomotelor nocive să se îmbunătățească simțitor.

În paralel cu aceasta, CSCAS — ca for coordonator, împreună cu institutele de cercetare și proiectare (INCERC, I.P.C.T. etc.) — să urgenceze definitivarea normativelor de izolație fonică necesare execuției în așa fel încît tot ce se preconizează să fie și posibil de realizat în practică. Legat de această ultimă obligație este timpul să se tragă un serios semnal de alarmă la toate ministerele producătoare de materiale pentru izolații fonice, dar mai ales la Ministerul Industriei Construcțiilor care nu și-a sporit cu nimic gama sortimentelor, deși avea posibilități s-o facă. Ne referim în mod deosebit la produsul foarte solicitat „placă semirigidă din vată minerală” pe care colectivul Fabricii de carton asfaltat și vată minerală Teleajen — Ploiești putea să-l ofere din primele zile ale anului viitor (cu circa doi ani înainte de termenul stabilit) dacă eforturile făcute de specialiștii de aici ar fi fost sprijinite de conducerea ministerului în măsura în care, la timpul cuvenit, redacția noastră fusese informată.

O ultimă condiție și poate cea mai însemnată, care garantează eficiența izolației fonice în noile apartamente, este asigurarea de școlarizarea de specialitate a constructorilor. Deși problema este recunoscută de patru ani, încă nu este studiată în școli, neexistind nici măcar cursurile necesare. De aceea, de multe ori pe șantier se întîmplă ca executantul să intervină tocmai contrar prevederilor din proiecte, anulind unora total efectul izolator al soluției preconizate de proiectant.

Desigur că discuțiile noastre cu specialiștii n-au putut scoate la iveală decit citeva din posibilitățile pe care le avem la îndemînă și pe care le putem folosi imediat cu efecte pozitive asupra liniștii din apartamente fără a solicita cheltuieli în plus. De aceea, pentru a veni și mai mult în ajutorul colectivelor chemate să contribuie la sporirea gradului de confort al noilor noastre locuințe, redacția așteaptă și alte propuneri, din partea cititorilor și colaboratorilor.

Anchetă realizată de VIOICIA CIORBAGIU Ing. CONSTANTIN AMARITEI

Puternică manifestare de solidaritate cu lupta eroică a poporului vietnamez

Marti după-amiază a avut loc la Casa de cultură a studenților din Capitală un miting de solidaritate cu lupta eroică pe care o duce poporul vietnamez împotriva agresorilor americani, organizat de Comitetul național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez. La miting au luat parte sute de studenți români și străini.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Mircea Angelescu, membru în Biroul Comitetului național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez, care a salutat prezența în mijlocul studenților a unor reprezentanți ai ambasadei R.D. Vietnam la București.

A luat apoi cuvîntul Nicolae Trime, președintele Consiliului Uniunii Asociațiilor studențești din centrul universitar București. Cercurile imperialiste și în primul rînd imperialismul american, în tendința de a frîna procesele revoluționare ale lumii contemporane, recurg tot mai frecvent la amestecuri brutale în treburile interne ale unor state libere, la atente împotriva independenței și suveranității unor state. Cel mai edificator exemplu în această privință, a spus el, îl constituie agresiunea S.U.A. în Vietnam.

În încheiere vorbitorul a spus: Înferăm în modul cel mai categoric crimele agresorilor americani și cerem încetarea imediată, definitivă și necondiționată a bombardamentelor împotriva R.D. Vietnam.

Întelegînd pe deplin aspirațiile poporului vietnamez, poporul nostru a sprijinit și sprijină lupta dreaptă a poporului vietnamez, sprijinînd poziția în 4 puncte a R.D. Vietnam și poziția în 5 puncte a Frontului Național de Eliberare.

Luînd apoi cuvîntul, studentul Emilian Stancu de la Facultatea de drept a spus: În calculul dreptei și în relațiile internaționale imperiașismul american continuă să ducă un război pusșitor împotriva eroicului popor vietnamez. Așa cum se arată în Declarația adoptată la înfîntirea de la București, „Războiul pe care îl duc S.U.A. în Vietnam constituie cea mai cinică expresie a liniei agresive a politicii imperialismului american”. Dînd dovadă de eroism și de un înalt spirit de sacrificiu, poporul vietnamez s-a ridicat ca un singur om împotriva agresorilor, obținînd victorii însemnate. Cercurile conducătoare din S.U.A. încearcă să camufleze intensificarea operațiilor militare prin cuvinte despre pace. Dar cum pot fi crezute aceste cuvinte cînd continuă șirul acțiunilor agresive, războiul nedecărat împotriva unui popor aflat la mîit de kilometri de S.U.A.?

Alături de întregul popor, a spus în încheiere vorbitorul,

noi studenții români, profund atașați principiului potrivit căruia fiecare popor are dreptul să-și hotărască singur soarta, în conformitate cu propriile interese, fără nici un amestec din afară, sîntem solidari cu lupta eroică a poporului vietnamez, condamnăm cu cea mai mare fermitate agresiunea imperialiștilor americani împotriva eroicului popor vietnamez.

În cuvîntul său Ho Tu Truc, secretar II al Ambasadei R.D. Vietnam la București, a spus: Este cunoscut de toată lumea că imperialiștii americani au urmat continuu o politică mergînd de la intervenție deschisă la agresiune brută în Vietnam, tăgăduind poporului vietnamez dreptul său la autodeterminare, călcînd în picioare, în mod grosolan, toate normele de drept internațional, amenințînd extrem de grav pacea și securitatea popoarelor din Asia de sud-est și din lumea întreagă.

După ce a demască crimele odioase pe care imperialiștii americani le-au săvîșit pe pămîntul vietnamez, vorbitorul a exprimat hotărîrea de nestrămută a poporului vietnamez de a lupta pînă la victorie, finală împotriva imperialiștilor și a marionetelor lor.

Indiferent de sacrificiile pe care va trebui să le facă.

Poziția noastră în rezolvarea problemei vietnameze — a spus el — este clară, este pusă în patru puncte: a) Republicii Democratice Vietnam și Declarația în cinci puncte a Frontului Național de Eliberare. Guvernul Statelor Unite să-și retragă trupele sale și trupele satelite din Vietnamul de Sud, să lichideze bazele militare în Vietnamul de Sud. Treburile interne ale Vietnamului de Sud să fie rezolvate de poporul sud-vietnamez în conformitate cu programul Frontului Național de Eliberare. Reunificarea pașnică a Vietnamului să fie rezolvată de întregul popor vietnamez.

În încheiere vorbitorul a spus: Folosim această prilej pentru a exprima încă odată mulțumirile noastre sincere poporului, partidului și guvernului român pentru ajutorul prețios și eficace acordat poporului nostru.

Mitingul s-a transformat într-o puternică manifestare de solidaritate cu lupta dreaptă și sfîntă a poporului vietnamez pentru libertate națională și neatințare, pentru reunificarea țării sale, pentru pace. (Agerpres)

În 24 de ore

În capitala Belgiei s-a desfășurat recent săptămîna internațională a filmului turistic și de folclor, care a reunit participanți din numeroase țări ale lumii printre care și din țara noastră. Invitat la această manifestare, O.N.T. „Carpați”, a prezentat câteva filme color realizate de studioul „Alexandru Sahia”. Filmul „Ceramica de Oboga”, a cărui regie aparține lui Dumitru Dădîrlă, a primit premiul pentru cea mai bună producție pe teme folclorice.

În sălile Muzeului regional din Suceava s-a deschis expoziția documentară „Ocrotirea naturii”, care relevă aspecte ale celor mai reprezentative monumente ale naturii din țara noastră: rezervații ale naturii, specii de plante și animale, peșteri, lacuri etc. Unele din aceste rezervații se află pe teritoriul regiunii Suceava, ca de pildă Tînovul Mare de la Polana Stămpel.

În foalerul Teatrului de stat din Constanța a avut loc marți vernisajul unei expoziții de fotografii din orașul francez Boulogne-sur-mer. Expoziția, organizată în cadrul relațiilor dintre cele două orașe înfrățite — Constanța și Boulogne-sur-mer —

cuprinde peste 100 de imagini din viața, realizările și preocupările locuitorilor, precum și din activitatea municipalității acestui oraș-port din Franța.

La deschiderea expoziției a luat cuvîntul Petre Nicolae, președintele Comitetului executiv al Statului popular al orașului Constanța.

În orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost construit și dat în folosință un depozit de legume și fructe. Avînd o capacitate de 700 tone și fiind dotat cu utilaje și mobilier modern, noul depozit asigură condițiile necesare pentru însoțirea și conservarea în bune condiții — pe timpul iernii — a legumelor și fructelor. În felul acesta, se va îmbunătăți aprovizionarea populației din acest important centru industrial al țării.

TELEGRAMS

Cu prilejul sărbătorii naționale a Cambodgiei, între ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, și ministrul afacerilor externe al Cambodgiei, Norodom Phurissara, a avut loc un schimb de telegramme.

CE S-A ÎNTEPRINS PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA TRANSPORTULUI URBAN...

(Urmare din pag. 1)

exact numărul de autovehicule pe fiecare traseu în parte. La acestea se vor adăuga deciziile unor noi trasee sau prelungirea celor existente, amîntind în acest sens de linii care servesc uzinele „Tractorul”, „Rulmentul”, cartierul Bartholomeu — Fabrica „Răsăritul” ș.a.

Cu toate măsurile luate de noi, nu pretindem vom putea satisface cerințele publice. Îndesebi pe traseul Brașov-Polana Brașov, unde mijloacele de care dispunem în prezent se uzează foarte repede, ar fi necesar un număr de încă 20 autovehicule specifice terenului în pantă. Aceste mijloace de transport le-am putut obține, sprijinîți de forul tutelar, de la întreprinderea de transport Constanța, localitate în care numeroase autobuze nu funcționează în timpul iernii.

Galați

Intensificarea controlului pe trasee; întărirea disciplinei în muncă; conducere operativă a circulației

Cea de-a doua discuție a fost susținută cu tov. NICOLAE ENACHE, director-ad-

junct al Întreprinderii de transport orășenesc Galați.

— Cum gândiți să rezolvați deficiențele semnalate cu privire la transportul în comun?

— Considerînd întru totul reale aspectele negative relevate, conducerea întreprinderii, în colaborare cu comitetul sindical, a organizat de două ori dezbateri cu toți salariații. A fost întocmit și un plan de măsuri, care privește întărirea controlului pe trasee și în zăraje, urmărirea atență a respectării graficelor de circulație, aprovizionarea cu benzină și piese de schimb, remedierea operativă a defecțiunilor. Dar, așa cum se menționa și în ziar, avem încă greutăți în aprovizionarea cu piese de schimb, — ori aceasta cred că este una din problemele căreia trebuie să i se găsească o rezolvare cât mai urgentă. Nu putem spune că, în urma măsurilor luate, nu mai sînt nici un fel de lipsuri, dar se pot constata unele îmbunătățiri în circulația autovehiculelor și în activitatea conducătorilor auto.

— Dat fiind că o seamă din observațiile noastre critice le erau adresate acestora din urmă, ce ați întreprins în vederea atîrării disciplinei?

— Pentru întărirea disciplinei în muncă, capitol la care sîntem încă deficițari, conducerea întreprinderii și comitetul sindical au hotărît ca în grupele sindicale să fie discutate tot ceea ce se abat

de la normele de activitate. Paralel, vom intensifica munca cultural-educativă, prin organizarea unor conferințe, simpozioane, programe artistice etc.

— Cum credeți că se poate spori utilitatea dispecerilor — inoperativitatea informării și intervenției lor fiind una din frecvențele noastre semnalări critice?

— Urmărim să le lărgim atribuțiile în privința conducerii operative a circulației, remedierii deficiențelor și respectării graficelor pe parcurs. Dispecerii vor fi astfel în măsură să asigure pe trasee în sursele număr de autovehicule programat în fiecare tură, iar acestea să-și îndeplinească toate cursele prevăzute în grafice.

Buzău

Afișarea orarelor de mers; executarea operațiilor tehnice în orele de reflux; un mijloc de intervenții operative

Ultimul interviu a fost luat tovarășului MIHAI DRĂGOMIRĂSCU, directorul Întreprinderii de gospodărie comunală din Buzău.

Delegația Partidului celor ce muncesc din Vietnam a părăsit Capitala

Marti a părăsit Capitala delegația Partidului celor ce muncesc din Vietnam, condusă de Nguyen Duy Trinh, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul afacerilor externe al R. D. Vietnam, care după ce a participat la lucrările celui de-al IX-lea Congres al P.C. Bulgar a făcut un scurt popas în țara noastră, în drum spre patrie.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost con-

dușă de tovarășii Emil Bodnăraș, Paul Niculescu-Mizil, precum și de Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, de activiști de partid.

Au fost de față Hoang Tu, ambasadorul R. D. Vietnam la București, Gîndu Hoan, ambasadorul R. P. D. Coreene, I. A. Iliuhin, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice, precum și membri ai acestor ambasade, (Agerpres)

La Pavilionul central din Piața Științei Expoziție tehnică „Invest-Export”

La Pavilionul central din Piața Științei s-a deschis marți o expoziție tehnică organizată de Întreprinderea de comerț exterior a Republicii Democratice Germane „Invest-Export” din Berlin.

La deschidere au participat reprezentanți ai Camerei de Comerț a Republicii Socialiste România, funcționari superiori ai unor ministere, conducători ai unor întreprinderi românești de comerț exterior, ingineri și specialiști din diferite întreprinderi bucureștene.

Au fost prezenți reprezentanți ai ambasadei R. D. Germane la București.

Cu acest prilej a avut loc o conferință de presă la care au participat ziarisții români și corespondenții ai presei străine. Expoziția, care rămîne deschisă pînă în ziua de 3 decembrie cuprinde instalații, echipamente și mașini pentru prelucrarea unor materii prime, precum și alte utilaje pentru industria constructoare de mașini. (Agerpres)

FOTBAL. Lotul reprezentativ de fotbal al țării noastre a făcut ieri un ultim antrenament de verificare în vederea meciului pe care-l va susține sîmbătă la Neapole cu echipa Italiei.

Seleționabilii au înțîlnit, la Moreni, formația divizionară B Flacăra pe care au înțîlnit cu scorul 7-0 (5-0). Au marcat Iancu (2), Dridea (2), Frățîlă (2) și Lucescu.

● Pe stadionul din Arad, astăzi în cadrul cupei balcanice la fotbal U.T. Arad va înțîlni în meci retur pe Fenerbahce Istanbul. În primul joc fotbalisții turci au obținut victoria cu scorul de 3-1.

● La Deventer în Olanda, echipa olimpică de fotbal a țării noastre susține astăzi un meci amical în compania echipei de tîneret a Olandei.

HANDBAL. Mecurile disputate în penultima zi a turneului internațional masculin de handbal de la Cluj s-au încheiat cu următoarele rezultate: Iugoslavia — România (tîneret) 20-15 (8-9); România — Franța 16-10 (12-6). În clasament conduc neînvins selecționatele României și U.R.S.S. cu cite 5 puncte fiecare. Astăzi au loc înțîlnirile: Iugoslavia — Franța și România — U.R.S.S.

VOLEI. — Astăzi de la ora 17 sala sporturilor de la Flo-

reasca va găzdui derbyul campionatului republican masculin de volei în care se înțînesc formațiile bucureștene Dinamo și Rapid Sîmbătă de la aceeași oră, tot la Floreasca, are loc meciul feminin de volei Rapid — Dinamo.

BOX. — În orașul Wolverhampton, numeroși spectatori au urmărit cea de-a doua înțîlnire internațională de box dintre selecționatele Angliei și României. Ca și în primul meci disputat la Londra, boxerii români au obținut victoria cu același scor: 7-3.

HOCHEI PE GHEATĂ. La patinoarul artificial „23 August” din Capitală au început ieri meciurile turului doi al campionatului republican de hochei pe gheață. Supriza zilei a fost realizată de echipa Voitza Miercurea Ciuc care a înțîlnit pe Dinamo București cu scorul de 5-2 (2-1, 1-1, 2-0).

În celelalte două partide s-au înregistrat rezultatele: Steaua-Politehnica București 12-1; Agromonia Cluj—Timnava Odrohne 3-3.

● Oficialitățile orașului Torino vor depune candidatura pentru organizarea Jocurilor Olimpice de iarnă din 1976. În 1968 competiția va avea loc la Grenoble, iar în 1972 întrecerile se vor disputa la Sapporo în Japonia.

— Problemele privind graficele de circulație, numărul curselor în orele de vîrf, respectarea programului de către șoferi au fost obiectul unor critici făcute de ziarul nostru. Ce măsuri le-au urmat?

— Pentru respectarea graficelor de către șoferi am organizat sedințe cu personalul nostru, criticîndu-se cazurile negative și luîndu-se măsuri administrative. De asemenea, s-a insistat și asupra controlului personalului de mișcare și a conducerii secției — control ușurat acum de faptul că orașul de mers a fost afișat la loc vizibil în fiecare autobuz.

Pentru evitarea aglomerației — și deci a înțîlnirilor față de program — în orele de vîrf se pun în circulație mai multe autobuze, în funcție de necesitățile traseului. În acest scop, s-a luat între altele măsura ca executarea diferitelor operații tehnice (spălări, gresări, revizii etc.) să aibă loc în orele cînd cerințele populației sînt mai reduse. Totuși, nu se poate asigura eliminarea cu desăvîrșire a aglomerațiilor și înțîlnirilor față de program — principala greutate în desfășurarea unei activități normale de transport constituind-o faptul că reparațiile autovehiculelor, datorită lipsei pieselor de schimb și a fondurilor pentru reparații capitale, nu au în condițiile actuale un caracter planificat, ci unul accidental.

— Care credeți că sînt problemele-cheie de care depinde îmbunătățirea transportului?

— În primul rînd, cea reclamată de necesități stringente: dotarea întreprinderii cu un număr de zece autobuze, necesare mării frecvenței curselor în comunele ce aparțin orașului, precum și în zona industrială aflată în construcție. Apoi, aprovizionarea cu piese de schimb în cantități care să ducă la reducerea timpilor de imobilizare a autovehiculelor. În sfîrșit, asigurarea unor condiții de muncă corespunzătoare la atelierul de întîrînire, intrucît muncitorii lucrează sub randamentul lor din pricina spațiilor de lucru neadecvate. Chiar acum, în anotimpul rece, o parte din reparații se efectuează sub cerul liber.

Articolele apărute în „România liberă” au fost preluate cu întregul personal din sectorul transporturilor în comun. Iar rezultatele s-au vădit printre o îmbunătățire a disciplinei și o mai bună organizare a muncii — pe o parte, iar pe de altă parte, măsurile luate: tipărirea unor ore de mers pentru fiecare traseu și fiecare autobuz, asigurarea la biroul de dispecer a unui autobuz de intervenție pe trasee în cazul ivirii unor defecțiuni, utilizarea mai bună a mașinilor și a timpului de lucru, reducerea timpilor de imobilizare a autovehiculelor la atelierul de întîrînire etc. Acțiunea întreprinsă de ziar ne-a ajutat astfel efectiv în îmbunătățirea muncii.

Răspunsurile primite în cadrul acestor trei interviuri ilustrează primele măsuri luate de conducerea întreprinderii de transport — în urma criticilor făcute — pentru îmbunătățirea transportului în comun. Sperăm că ele vor fi completate și îmbogățite pe parcurs, pe măsura cerințelor impuse de acest important sector de servicii.

Interviuri realizate de corespondenții noștri: GH. VINTI (regiunea Brașov), L. BASSERO (regiunea Galați), P. LAMPERT (regiunea Ploiești)

Actualitatea internățională

Prezențe culturale românești

Două filme distinsc
cu diplome de onoare
la Săptămîna
Internățională a filmului
de scurt metraj

BERLIN 22 — Corespondentul Agerpres, St. Deju, transmite: În cadrul celei de-a IX-a săptămîni internaționale a filmului documentar și de scurt metraj de la Leipzig, unde cinematografia română a fost prezentată cu trei producții, juriul a acordat diplome de onoare filmului „Liniorii”, realizat de regizorul Dumitru Done, și filmului de știință popularizat „Plasma” al regizorului Doru Chesu.

Zilele filmului românesc la Praga

PRAGA 22 — Corespondentul Agerpres, Al. Liță, transmite: În capitala R. S. Cehoslovace au început zilele filmului românesc. La festivitatea de deschidere au luat parte V. Hendrych, locțiitor al ministrului învățămîntului și culturii al R. S. Cehoslovace, A. Polednak, director general al Cinematografiei, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, oameni de cultură și artă, șefi și membri ai corpului diplomatic acreditat la Praga și un numeros public.

Au fost prezenți, de asemenea, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Socialiste România la Praga, Petre Tanasie, membru al ambasadei române, precum și delegația de cinești români, formată din Forty Elerle, artist emerit, Draga Oltanu și Gratiela Albini.

Zilele filmului românesc au început cu prezentarea producției „Haiducii”, care s-a bucurat de mult succes. În cadrul aceluiași manifestări vor fi prezentate și filmele „Duminică la ora 6” și „Tunelul”.

Zile ale filmului românesc s-au desfășurat și în orașul Bratislava.

PRAGA 22 (Agerpres). — La Biblioteca Universitară de Stat din Praga a avut loc deschiderea Expoziției cărții românești. La festivitate au luat parte ing. prof. dr. Karel Jano, locțiitor al ministrului învățămîntului și culturii al R.S.C., Jozef Vinarek, directorul Bibliotecii de stat cehoslovace, reprezentanți ai institutelor Academiei de Științe a R.S.C., oameni de cultură și artă, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe.

Au fost prezenți, de asemenea, Petre Tanasie, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Socialiste România la Praga, precum și membri ai ambasadei române.

Expoziția cuprinde aproximativ 600 de volume apărute în ultimul timp în Editura de stat pentru literatură și artă, Editura Politică, Editura Științifică etc.

Conflictul dintre Iran și Consorțiul internațional al petrolului

TEHERAN 22 (Agerpres). — Patru membri ai conducerii consorțiului internațional al petrolului (cuprinzînd, îndeosebi, companii americane, britanice, olandeze, franceze) au sosit la Teheran, pentru a încerca să soluționeze conflictul izbucnit în urma refuzului consorțiului de a satisface cererea guvernului iranian privind sporirea producției de petrol cu 17,5 la sută.

Sahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi, sublinia într-un interviu acordat recent ziarului italian „Corriere della Sera” că, așa cum au recunoscut și alte state producătoare de petrol, Iranul are dreptul să obțină din bogățiile sale naturale un profit proporțional cu populația sa de 25 milioane locuitori”. El a atras, totodată, atenția că consorțiul extrage, totuși, petrol în cantități mult mai mari în țări cu o populație și cu nevoi mult inferioare Iranului. „Nimeni, se subliniază în continuare în interviu, nu ne poate împiedica să exploatăm direct resursele noastre naturale. Dacă consorțiul va

adopta măsuri unilaterale, el va trebui să se aștepte la același lucru din partea noastră. Ar fi o gravă greșeală să se creadă că se va repeta situația din 1951, cînd sondele petroliere au rămas închise timp de doi ani. Astăzi, condițiile s-au schimbat profund. Avem numeroși cumpărători în Europa răsăriteană și în cea occidentală”.

1 000 000
de metalurgiști
italieni în grevă

ROMA 22 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că marți dimineață au intrat într-o grevă de 24 de ore 1 milion de metalurgiști italieni din sectorul particular. Greviștii revendică reînnoirea contractelor de muncă. Greva are loc la chemarea principalelor centrale sindicale italiene și afectează întreaga țară, cu excepția regiunilor inundate și Milano.

Controversa asupra circumstanțelor crimei din Dallas O schimbare de poziție neasteptată

Procurorul Wade se alătură celor care critică ancheta comisiei Warren

NEW YORK 22 (Agerpres). — Împlinirea a trei ani de la asasinarea, la 22 noiembrie 1963, a fostului președinte al S.U.A., John F. Kennedy, este dominată de o controversă asupra circumstanțelor crimei, care preocupă cercurile politice și opinia publică din S.U.A. și este reflectată în toate zările americane.

Controversa, care capătă proporții tot mai mari, a fost alimentată de declarațiile făcute săptămîna trecută de guvernatorul statului Texas, John Connolly, potrivit căruia ar fi existat un al doilea asasin. Luni, procurorul Henry Wade, care a reprezentat Ministerul Justiției în procesul lui Jack Ruby, asasinul lui Oswald, și-a alăturat glasul aceluiași comisie Warren nu a fost îndepărtat de aprofundată.

„Există cu siguranță un anumit număr de întrebări care rămîn fără răspuns”, a declarat Wade ziarisților la Dallas. Această afirmație neasteptată pare să indice, potrivit agenției France Presse, că procurorul consideră, la rîndul lui, că asasinatul nu a fost opera unei singure persoane. În toate declarațiile sale precedente, el respinsese pările, potrivit cărora asasinatul de la Dallas ar putea fi rezultatul unui complot. Răspunzînd unui ziarist care a remarcat că o asemenea afirmație din partea sa ar putea avea o greutate con-

siderabilă asupra opiniei publice, deoarece el posedă, fără îndoială, mai multe date asupra asasinatului decît oricare alt anchetator, procurorul Wade a răspuns: „Da, îmi dau seama, dar există multe, extrem de multe lucruri, care nu au fost clarificate”.

Pe de altă parte, senatorul Richard Russell, care a făcut parte din comisia Warren, a declarat într-un interviu acordat ziarului „Atlanta Journal” că el continuă să nu fie pe deplin de acord cu concluziile raportului Warren”. El a indicat că obiectivele sale principale se referă la faptul că acest raport a negat, în mod categoric, existența unui complot în vederea asasinării președintelui.

NEW YORK 22 (Agerpres). — Arthur Schlesinger, consilierul fostului președinte al S.U.A., John Kennedy, a făcut luni seara la Universitatea Oxford din Mississippi o declarație, în cadrul căreia s-a pronunțat pentru deschiderea unei anchete asupra împrejurărilor în care a avut loc asasinarea fostului președinte al S.U.A. „Mi se pare că există fapte și îndoieli importante care ar justifica o anchetă foarte amănunțită”, a afirmat Schlesinger, care apreciază că cel mai bun procedeu ar consta în conferința noii anchete unei comisii parlamentare.

Puncte de reper

(Urmare din pag. 1)

cializate în producerea de elemente prefabricate necesare construcțiilor de locuințe. De asemenea, important este faptul că nu numai în orașe mari ca Budapesta, Miskolc, Debrecin se construiesc mult, dar și în fiecare sat are și va avea casele sale noi. Fiște, cu deosebire, arhitecturile de rigoare, mai ales între locuințele noi construite la sate și cele de la orașe, intrucît se ține seamă de ansamblu, de specific și de dorințele cetățenilor.

— Satele au nevoie, spune dr. Károlyi, și de apă potabilă asigurată prin canalizare. Confortul nu se poate concepe fără acest „amănunt”. Apoi, electrificarea este și ea o condiție pentru realizarea hotărîrii de a asigura un apartament, corespunzător fiecărei familii.

Casa, apa, electricitatea, școala, clubul, creșa, magazinele, restaurantele, toate acestea nu trebuie să lipsească din sate, nu mai pot rămîne apăsătoare orășelor. În sfîrșit, trebuie să vă spun că în rîndul problemelor de actualitate în munca sfaturilor populare se numără și asigurarea unei asistente sanitare corespunzătoare. Astăzi, există medic în fiecare sat, dar în momentul de față ne punem problema existenței unor medici specialiști în unități sanitare astfel amplasate, încît să reducă distanțele la care se află acum fiecare sat de un spital sau o policlinică de specialitate.

— Realizarea acestor îndatoriri importante ale sfaturilor populare, privity și în perspectiva viitorului, presupune o muncă asiduă, continuă. Care credeți, că e factorul esențial ce va contribui la înfăptuirea sarcinilor de care mi-ați vorbit? — Întreb pe doctorul Károlyi.

Actualitatea problemelor din activitatea sfaturilor populare

din Republica Populară Ungară nu se limitează însă la problema construcțiilor de locuințe și pe lîngă acestea, a altor clădiri cu destinații sociale-culturale.

— Satele au nevoie, spune dr. Károlyi, și de apă potabilă asigurată prin canalizare. Confortul nu se poate concepe fără acest „amănunt”. Apoi, electrificarea este și ea o condiție pentru realizarea hotărîrii de a asigura un apartament, corespunzător fiecărei familii.

Casa, apa, electricitatea, școala, clubul, creșa, magazinele, restaurantele, toate acestea nu trebuie să lipsească din sate, nu mai pot rămîne apăsătoare orășelor. În sfîrșit, trebuie să vă spun că în rîndul problemelor de actualitate în munca sfaturilor populare se numără și asigurarea unei asistente sanitare corespunzătoare. Astăzi, există medic în fiecare sat, dar în momentul de față ne punem problema existenței unor medici specialiști în unități sanitare astfel amplasate, încît să reducă distanțele la care se află acum fiecare sat de un spital sau o policlinică de specialitate.

— Realizarea acestor îndatoriri importante ale sfaturilor populare, privity și în perspectiva viitorului, presupune o muncă asiduă, continuă. Care credeți, că e factorul esențial ce va contribui la înfăptuirea sarcinilor de care mi-ați vorbit? — Întreb pe doctorul Károlyi.

— Bineînțeles, pentru înfăptuirea acestor sarcini va trebui ridicat nivelul întregii activități a sfaturilor populare, va trebui îmbunătățită munca lor. Și ceea ce mi se pare esențial în această muncă este pregătirea cadrelor care lucrează în sfaturile populare. Sîntem îndreptățiți să cerem acestor cadre o pregătire înaltă, o competență sporită. La nivelul și cerințele actuale avem nevoie de cadre de specialitate în toate sectoarele de activitate ale sfaturilor populare. Pentru a veni în ajutorul desăvîrșirii pregătirii lor există la noi în țară trei institute superioare de învățămînt, la Budapesta, Szombathely și Veszprém cu durată de un an, institut în care sînt pregătite anual 350 de cadre.

O largă cuprindere, deși generală, a muncii sfaturilor populare destinată îmbunătățirii vieții omului este, cred, semnificativă pentru acel punct de reper de care vorbesc autorul prefeței albumului amintit la început. Este un aspect al vieții omului de azi din orașele și satele ungare, cu preocupările și aspirațiile sale, dînd posibilitate privirii sau aparatului de fotografiat să

Actualitatea internațională

Dezbaterile din Comitetul juridic al Adunării Generale

Viața internațională trebuie să ofere cadrul propice dezvoltării entității naționale a popoarelor

Intervenția reprezentantului permanent al României la O. N. U.

NEW YORK 22 Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: În Comitetul juridic al Adunării Generale a O.N.U. continuă dezbaterile în legătură cu „principiile de drept internațional privind relațiile prietenești și cooperarea între state, conform Cartei Națiunilor Unite”.

În intervenția sa, ambasadorul Gheorghe Diaconescu, reprezentantul permanent al țării noastre la O.N.U., a subliniat că viața internațională, în ansamblul ei, trebuie să ofere cadrul propice dezvoltării entității naționale a popoarelor. „Pentru aceasta, a arătat vorbitorul, relațiile internaționale trebuie să fie așezate pe principii care să promoveze un climat de respect, înțelegere și încredere reciprocă între statele membre ale comunității internaționale. Pentru aceasta, popoarele au nevoie de pace și securitate”.

Arătând că respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, corespunzător voinței și aspira-

țiilor sale vitale, a principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne constituie condiția hotărâtoare pentru promovarea largă a relațiilor de colaborare între state, ambasadorul Gheorghe Diaconescu a declarat: „Aplicarea acestor principii reprezintă unul din comandamentele fundamentale ale vieții contemporane, singura bază rațională acceptabilă pentru soluționarea nenumăratelor probleme pe care le ridică raporturile dintre state și popoare, pentru salvagardarea păcii și securității în lume. Viața a demonstrat și demonstrează că, ori de câte ori aceste principii fundamentale sunt nesocotite, apar focare de tensiune, neînțelegeri și conflicte care duc la degradarea relațiilor internaționale. Acolo unde aceste principii sunt respectate în relațiile dintre state, colaborarea și înțelegerea reciprocă progresează, relațiile se dezvoltă fructuos și în interes reciproc”.

Pentru ca comunitatea internațională, a subliniat vorbitorul, să poată face posibilă dezvoltarea multilaterală a entității naționale a popoarelor este necesar ca ea să fie constituită — așa cum spunea cu trei decenii în urmă preminentul jurist și om de stat român, Nicolae Titulescu — ca „o asociere voluntară de state libere, având obligația să se supună legii acceptate de ele în virtutea propriei lor suveranități”.

În continuare, ambasadorul Gheorghe Diaconescu s-a oprit pe rind asupra tuturor principiilor care trebuie să guverneze relațiile dintre state, subliniind însemnătatea lor deosebită.

Arătând că țara noastră este adepta fermă și constantă a coexistenței pașnice care se impune nu numai ca unica alternativă a războiului termocuclear, dar și ca urmare a faptului că, față de progresele civilizației contemporane, schimbul permanent de valori materiale și spirituale a devenit o necesitate vitală pentru toate popoarele, Gh. Diaconescu a declarat: „Politica externă a României a făcut de mult dovada posibilității și utilității unei cooperări reciproce avantajoase între state aparținând unor sisteme social-politice diferite”.

Franta sprijină proiectul de rezoluție privind restabilirea drepturilor legitime ale R. P. Chineze la O. N. U.

NEW YORK 22 — Marți au continuat dezbaterile din Adunarea Generală, consacrate problemei „restabilirii drepturilor legitime ale R.P. Chineze la O.N.U.”.

Subliniind că drepturile legitime ale Republicii Populare Chineze trebuie să fie restabilite în Organizația Națiunilor Unite, reprezentantul permanent al Franței, Roger Seydoux, a prezentat în acest sens în intervenția sa, o serie de argumente de ordin juridic și de ordin politic.

Respingând teoria „celor două Chine”, pusă în circulație de unele țări care preconizează menținerea ciankaiștilor în O.N.U. alături de reprezentanții R.P. Chineze, șeful delegației franceze a subliniat că „R.P. Chineză nu poate să-și

ocupe locul decât în plenitudinea drepturilor sale”. De asemenea, Roger Seydoux a respins argumentele celor care vor să impună și în acest an procedura prin care soluționarea acestei probleme urmează să necesite o majoritate de două treimi. El a arătat totodată că propunerea privind crearea unui comitet care să studieze această problemă pentru a prezenta „o soluție practică și realistă” sesiunii următoare a Adunării Generale este neoportună și... nerealistă.

În încheiere, Roger Seydoux a arătat că țara sa va sprijini proiectul de rezoluție care prevede restabilirea drepturilor R.P. Chineze și recunoașterea reprezentanților guvernului acestei țări drept singurii reprezentanți legali ai Chinei în Organizația Națiunilor Unite.

Vietnamul de sud: Trei unități ale diviziei 1-a aerportate americane încercuite la Pleiku

SAIGON 22 (Agerpres). — Luptele violente desfășurate la sud-vest de Pleiku, în regiunea Platurilor Inalte, la aproape un an de zile de la bătălia de la Plei Me, au constituit evenimentul cel mai marcant de pe frontul sud-vietnamez, în ultimele 24 de ore. Potrivit relatărilor agențiilor de presă, în ACESTE LUPTE TRUPELE F.N.E. AU

INCERCUIT TREI UNITĂȚI ALE DIVIZIEI A-1-A AMERICANE AERPORTATE, care efectuau o operație de „curățire și distrugere” provocându-le grele pierderi în oameni și materiale de luptă. Agenția France Presse menționează că, „comandamentul american nu a ascuns gravitatea înfringerii net suferite la sud-vest de Pleiku”.

De la un „Mystère” la altul...

În ultima vreme, înalte oficialități de la Washington și-au manifestat nemulțumirea față de achizițiile de avioane cu reacție de fabricație vest-europeană de către unele țări din America latină.

Recentul contract încheiat de Chile pentru achiziționarea a 21 avioane cu reacție britanice Hawker Hunter, noul acord de livrare de armament pe baza cărui R. F. Germană va livra Venezelei 14 avioane cu reacție de tip F. 86 Sabre, stările referitoare la tratativele inițiate de Peru pentru cumpărarea altor 24 avioane britanice cu reacție, precum și stările neconfirmate, dar tot mai persistente, că Brazilia plănuiește să comande în R. F. Germană peste 100 avioane cu reacție, stau la baza acestor nemulțumiri.

Referindu-se la această problemă, revista americană Time notează că actualmente țările continentului latino-american cheltuiesc anual 1,7 miliarde dolari pentru înarmare, din care 1,2 miliarde revin livrărilor uzinelor de armament din S.U.A.

Prin ample articole consacrate acestei probleme, presa americană ar vrea să lase impresia că oficialitățile S.U.A. ar fi preocupate de oprirea cursei înarmărilor pe continentul latino-american. Dar atât timp cât valul de critici pornit de la Washington nu este însoțit de vreun plan concret de dezarmare, prin care să se asigure o securitate egală pentru toate țările din această parte a lumii, se ridică întrebarea dacă nu cumva în spatele zgometoasei campanii de presă se ascund cu totul alte scopuri?

Răspunsul se află în însuși modul în care au fost declanșate comenzile de avioane cu reacție pe piețele vest-europene. În această chestiune, un

correspondent al ziarului New York Herald Tribune reamintește un fapt petrecut în anul 1965 și asupra cărui s-a făcut atunci foarte puțină publicitate. Este vorba despre intreruperea de către S.U.A. a tratativelor purtate de marina și aviația din Argentina pentru cumpărarea unor avioane cu reacție de fabricație franceză de tipul Mystère. „Departamentul aviației S.U.A.”, relatează ziarul New York Herald Tribune, a intrat atunci în acțiune, pornind de la convingerea că, dacă Statele Unite furnizează armamentul chie pentru forțele armate ale Americii latine, atunci ele vor putea menține un control mai puternic asupra utilizării și proliferării lui, decât dacă acesta ar fi achiziționat din alte țări”.

Pe baza acestor principii, sprijinite de puternice presiuni ale Pentagonului, tratativele cu firmele franceze au fost intrerupte în favoarea unor livrări de avioane americane de tip mai vechi, Douglas A-4B. Prin

aceasta, remarcă unii comentatori de presă, oficialitățile din S.U.A. urmăreau punerea bazelor așa-zise axe militare Washington-Buenos Aires, axă care trebuia să servească drept trambulină pentru lansarea proiectului de constituire a faimoaselor forțe inter-americane de intervenție. Actualele comenzi ale unor stative latino-americane pentru avioane cu reacție din Anglia și R. F. Germană sunt apreciate de unii comentatori drept o acțiune menită să le creze un spațiu mai larg de manevră în fața prestațiilor S.U.A. de a impune planul forțelor armate integrate de intervenție.

Campania de presă și declarațiile oficialităților din Washington despre pericolul unei curse a înarmărilor în America latină sînt puse în umbra de preocuparea și importanța acordată de Casa Albă înfringerii faimoaselor forțe integrate de intervenție. În această ordine de idei, ziarul Christian Science Monitor

anunță că pentru pregătirea conferinței O.S.A. la nivel înalt, însuși președintele S.U.A. plănuiește să întreprindă în luna aprilie un turneu în America latină cu speranța că va putea convinge, prin discuții bilaterale, guvernele unora dintre aceste țări de necesitatea forțelor inter-americane de intervenție. Așadar, campania întreprinsă de oficialitățile și ziarele nord-americane nu ținească la oprirea cursei înarmărilor între țările latino-americane, ci, dimpotrivă, la înlocuirea unei variante a ei cu alta, în plus profitându-se pentru uzinele de armament din S.U.A.

Dar preocuparea majoră a popoarelor din America latină nu este politica înarmărilor, pentru care, până în momentul actual, se cheltuiesc în medie sume de 12% din bugetele țărilor O.S.A., ci progresele economice și social prin industrializare și utilizarea agriculturii cu mijloace moderne de exploatare. Evident, o politică reală de dezarmare generală ar elibera resurse imense necesare înfruntării acestor năzuinți.

MIRCEA DIMITRIU

Discursuri întrerupte

Doi personalități conducătoare din cadrul Pentagonului — ministrul apărării, McNamara, și președintele Comitetului mixt al șefilor de stat major din S.U.A., generalul Earle Wheeler — au putut de curind să-și dea seama, prin propria lor experiență, de opoziția pe care o stîrnete în rândurile populației americane agresiunea dezlănțuită de Statele Unite în Vietnam.

Cele două fotografii sînt semnificative în acest sens. În imaginea din stînga, un instantaneu din timpul vizitei pe care McNamara a făcut-o la Universitatea Harvard, unde grupuri de studenți l-au huiduit, cerînd încetarea agresiunii S.U.A. Ministrul a încercat în zadar să-și termine discursul în liniște. Iată-l în imagine, în drum spre ieșire, sub focul protestului studențesc.

În cealaltă imagine, un aspect din aula colegiului Pembroke din Providence (Rhode Island), unde studenții au încercat să-l întrerupă cu forța pe generalul Wheeler; numai intervenția poliției și a personalului de serviciu l-a salvat pe general.

Correspondență din Paris de la Dana Gheorghiu

După congresele participanților la Federația stîngii

Cea de-a treia grupare din Federația stîngii democratice și socialiste, partidul radical, intrunit în Congres la Marsilia, a aprobat pe deplin orientarea și programul Federației. Președintele acestui partid, Billieres a declarat că nu este ostil a priori sugestiilor partidului S.F.I.O. și Convenției cluburilor republicane privind deschiderea unei discuții cu Partidul Comunist. Dar Congresul radicalilor nu a adoptat această poziție într-un spirit corespunzător celui manifestat la Congresul partidului socialist S.F.I.O. și al Convenției cluburilor republicane. După cum se știe, ambele aceste congrese insistaseră asupra priorității alianțelor electorale cu comunistii și cu P.S.U.

Ziarul L'Humanité, organul Partidului Comunist, se întrecă pe ce amplasare adevărată poate avea această aprobare a liderilor radicali, dat fiind că Billieres a precizat că acceptă principiul unor „contacte de explorare” cu condiția ca acestea „să nu aibă nici un conținut real și că la ele să nu se evoce nici programul, nici tactica electorală”. „Despre ce să se vorbească? „Tunc? Despre starea vremii?” — scrie ziarul L'Humanité.

Radicalii au refuzat așadar să subscrie la cele două deschideri anterioare spre stînga,

exprimîndu-și dorința de alianțe spre centru. Astfel, succesiv, Billieres, președintele partidului, și Felix Gaillard (fostul președinte al radicalilor și care a dominat de altfel congresul, unde sosirea sa „inopinată” a fost prezentată drept o lovitură de teatru) au subliniat că Federația trebuie să rămână deschisă și la dreapta și să ducă convorbiri cu orice partener electoral eventual. Radicalii cred că stînga singură nu ar putea constitui majoritatea în alegerile din mai și că Federația, deci, nu ar trebui să coute unitatea spre stînga cu

Partidul Comunist, ci, dimpotrivă, să se alieze cu centrul, creînd în acest fel o mișcare centristă mai largă, care să includă și pe partenerii lui Leconvet și să guverneze eventual cu acesta.

Congresul de la Marsilia a căutat, de fapt, să asigure radicalilor în acest scop libertatea de manevră. Alitudinea exprimă, în realitate, tactica aripii mai conservatoare a partidului. Ea nu a rămas fără amănunte reacții în Congres, mai mulți delegați au orientarea de stînga s-au abținut să apere raportul lui Billieres, pronunțîndu-se numai în favoarea orientării și programului Federației.

Observatorii politici din capitala Franței sînt unanimi în a recunoaște că Congresul Partidului Radical, care s-a desfășurat sub presiunea elementelor de dreapta, „a operat o alunecare netă la dreapta” (L'Humanité) sub conducerea conjugată a lui Billieres și Gaillard. Chiar ziarul Aurora recunoaște „colitura anticomunistă și doctrina explicită de apropiere cu centrul”.

După părerea ziarului „Figaro”, rezultatul cel mai clar al Congresului radicalilor este că el a scos în evidență contradicțiile pe care se bazează federația, în limitele ei actuale. Căci în ea coabitează partizanii a două tendințe fundamentale diferite: cea a lui Gaillard și M. Faure, partizani ai unei majorități de centru — stînga, fără comunisti și cea a lui Mitterrand, bazată pe speranța realizării unității stîngii cu comunistii. S.F.I.O. ocupă o poziție de arbitru, dar inclină în mod net spre cea de-a doua tendință, datorită legăturilor sale cu mișcarea muncitorească, cât și a influenței crescute a Partidului Comunist. Or, această coabitare, cu contradicțiile ei serioase, face precară însăși existența Federației. Cert este că Congresul de la Marsilia nu poate satisface pe Mitterrand, președintele Federației.

Toate cele trei grupări politice ale Federației și-au finit astfel Congresele lor. Comitetul executiv al Federației se va întruni la 1 decembrie pentru a trage concluzii pe marginea hotărîrilor celor trei Congrese, în vederea definitivării tacticii și programului electoral al ei. Problema ce se pune conducătorii Federației, în speță lui Mitterrand și partizanii săi, este de a ști dacă Federația se va opina elementelor care o trag la dreapta, sau se va înscrie realmente în curentul crescînd de masă pentru unitatea partidelor de stînga.

Mitterrand își va preciza poziția sa încă sîmbătă viitoare, participînd și cel de-al doilea post de vicepreședinte, iar funcția de prim-vicepreședinte să fie încredințată P.S.D.G., care deține 79 de mandate. Din desfasurarea discuțiilor s-a conturat ideea că rezolvarea problemei germane este în corelație cu securitatea europeană și cu eforturile de îmbunătățire a atmosferei politice între Est și Vest.

22 noiembrie 1966.

După alegerile din landul Bavaria

MUNCHEN 22 (Agerpres). — La 22 noiembrie a avut loc la München o primă sedință a reprezentanților U.C.S. și P.S.D.G., după alegerile de duminică din landul Bavaria. În cadrul reuniunii, reprezentanții celor două partide, care dețin împreună în landul 189 de mandate din cele 204, au hotărât să nu aplice actualul regulament al landtagului bavarez în ce privește alegerea președintelui și a celor doi vicepreședinți. Cele două

„Rolul Europei”

PERSPECTIVELE EXTINDERII RELAȚIILOR EST-VEST ÎN DEZBATAREA UNEI CONFERINȚE INTERNAȚIONALE LA LONDRA

LONDRA 22 — Corespondentul Agerpres, L. Rodescu, transmite: La Londra se desfășoară o conferință de două zile cu tema „Rolul Europei”, la care participă redactorii șefi și numeroși ziaristi din Marea Britanie, Polonia, Cehoslovacia și Olanda. Conferința, organizată de trustul britanic al presei „International Publishing Corporation”, a fost salutăată de Cecil H. King, președintele trustului. Cu acest prilej a rostit o cuvîntare George Brown, ministrul de externe al Marii Britanii, care a prezentat punctul de vedere al guvernului în problema relațiilor Est-Vest pe plan economic, politic și cultural. El s-a referit și la posibilitățile de dezvoltare a contactelor și schimburilor de vederi între Estul și Vestul Europei. În cursul după-amiezii, liderul conservator Edward Heath a expus punctul de vedere al partidului său față de perspectivele extinderii relațiilor economice dintre țările occidentale și țările socialiste din Europa. Pe marginea problemelor abordate, ziaristii din cele patru țări și-au expus părerile, participînd și la un schimb de vederi asupra diferitelor aspecte ale actualei situații în Europa.

Din desfășurarea discuțiilor s-a conturat ideea că rezolvarea problemei germane este în corelație cu securitatea europeană și cu eforturile de îmbunătățire a atmosferei politice între Est și Vest.

În citeva rinduri

● **GEORGE BROWN, MINISTRUL DE EXTERNE AL ANGLIEI, A SOSIT ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ.** Din cauza celei puternice avionul cu care a călătorit nu a putut ateriza la Moscova, ministrul britanic coborînd la Leninigrad, de unde și-a continuat călătoria cu trenul pînă în capitala sovietică.

● **UN SIMPOZION INTERNAȚIONAL** consacrat aplicațiilor radioizotopilor în industrie și geografică, a început la Praga. Între cei 165 de specialiști din 25 de țări participanți la simpozion se află și specialiști români.

● **AL 1558-LEA AVION AMERICAN A FOST DOBORÎT DEASUPRA R. D. VIETNAM.** Este vorba de un avion de recunoaștere, fără pilot, lovit la 21 noiembrie.

● **IAN SMITH, șeful guvernului rebel de la Salisbury, ar putea fi arestat, în cazul în care ar veni la Londra pentru a participa la un program al televiziunii britanice, relatează Agenția France Presse, citînd surse autorizate britanice.**

● **PRINTR-UN DECRET AL PREZIDIULUI ADUNĂRII POPULARE A R.P. BULGARIEI, Stanko Todorov a fost eliberat din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, în legătură cu alegerea sa ca secretar al C.C. al P.C. Bulgar.** În locul său a fost numit Lizezar Avramov.

● **SCĂDERI LA BURSA DIN NEW YORK** — considerate ca importante — au fost înregistrate luni, după ce s-a aflat că societatea General Motors a hotărît să-și reducă din nou producția de automobile.

● **CONVOBBIRI ECONOMICE POLONO-CEHO-SLOVACE** sînt prilejuate de vizita pe care o face în prezent la Praga Piotr Jaroszewicz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri polonez.

● **O EXPOZITIE „METALEX-FRANCE”** a societății comerciale franco-polone cu același nume a fost inaugurată la Varșovia.

● **PROCESUL UNOR CRIMINALI NAZIȘTI DIN FOSTUL LAGAR MAUTHAUSEN** a început la Köln în R. F. Germană. Pe banca acuzării: Karl Schultze și Anton Straitwiser, care au avut posturi de comandă în lagăr.

● **GEORGE ROMNEY — 54%, PREȘEDINTELE L. JOHNSON — 46%,** a-cestea ar fi voturile pe care, conform ultimului sondaj condus de Louis Harris, le-ar obține cei doi oameni politici la viitoarele alegeri prezidențiale din S.U.A., din 1968. Romney a devenit la recente alegeri guvernator al statului Michigan.

● **PLOILE TARENTALE DIN NORDUL GRECIEI** au provocat duminică și luni inundaarea unei suprafețe agricole de 30 000 acri.

● **CONVOBBIRILE POLITICE DE LA BONN** au fost reluate ieri prin înființarea dintre delegația P.S.D., condusă de Willy Brandt, și delegația partidului liber-democrat condusă de Erich Mende.

● **GUVERNUL ALGERIEI** a hotărît să acorde felahilor din regiunile de sud ale țării ajutor în scopul înlăturării greutăților existente și sporirii producției agricole. El va aloca o parte din veniturile realizate din petrol și gaze în folosul regiunilor din Sahara.

● **O GREVĂ A FOAMEI** a fost declarată de 100 țărani nicaragueni, în departamentul Rivas, în semn de protest față de o serie de acțiuni arbitrare ale proprietarilor de pămînt din departament.

● **UN CUTREMUR DE GRADUL 3** a fost înregistrat la Irkutsk, în Siberia răsăriteană. Epicentrul s-a aflat, probabil, într-o zonă sub apele lacului Baical.